

CUM AM FOST CU MOISE, AȘA VOI FI CU TINE (*As I Was With Moses*)

William Marrion Branham
11 septembrie 1960
Jeffersonville, Indiana, SUA

...Și acum fiul meu face douăzeci și cinci de ani. Aceasta arată că timpul zboară și nu stă după nimeni. Trebuie să lucrăm câtă vreme este ziuă, pentru că va veni timpul când nu vom mai putea lucra. Întotdeauna mi-a plăcut Psalmul vieții al lui Longfellow: „La despărțire, lăsăm în urma noastră urme de pași pe nisipul timpului.” Fiecare dintre noi trebuie să lăsăm urme de pași, atâta timp cât îi putem face. Să nu risipim nicio zi, ci să folosim fiecare zi, cât putem mai bine, pentru slava Lui.

Acum două săptămâni, Domnul mi-a dat o viziune ciudată și am spus celor care erau cu mine: „Cu siguranță urmează să se întâmple ceva.”

Pe la ora trei dimineața am văzut stând înaintea mea, la mine în cameră, un bărbat negru și hidos; nu ca frații sau surorile noastre scumpe de culoare. Acel bărbat era deosebit. Trupul lui era ca fierul striat. El venea cu niște mâini mari ca niște clești să mă prindă. Protecția mea era o lamă micuță cu care nu mă puteam apăra. Dar Domnul a intervenit într-un fel și m-a ajutat să scap de acel om hidos. El era ca fierul striat. L-am putut vedea în timp ce-și ridica mâna, avea riduri mari pe pielea lui chiar ca fierul striat. Presupun că niciun cartuș puternic nu ar fi putut străpunge carcasa lui hidoasă, ca a unei broaște țestoase. Și el mă urmărea. Mi-am făcut o idee despre ce însemna vedenia.

Dar apoi, în ultima marți dimineața cam pe la ora trei, s-a întâmplat altceva. Eram acasă și înaintea mea, în cameră, era Cineva Divin care mi-a spus cuvinte pe care nu le-am prea înțeles. El a stabilit un timp care este foarte aproape. Dar eu nu l-am auzit prea bine, dar El era Cel Divin și mi-a spus: „După șapte zile vei sta și tu cum a stat Moise,” sau „vei fi cum a fost Moise,” ceva referitor la Moise. Deci mai este încă o zi după cea de astăzi, care este a șasea. Nu știu ce înseamnă ceea ce a zis: „Te vei ridica,” sau „trebuie să stai,” sau „vei fi ca și,” dar era ceva care se referea la

Moise. Eu nu m-am gândit prea mult la asta. Am spus familiei, celor dragi, că L-am văzut pe Cel Divin, care mi-a vorbit ca un om.

Apoi am observat că în mesajul meu de aseară, Domnul m-a călăuzit să-l aleg pe Moise, iar în această dimineață, mesajul este despre Moise și succesorul lui. Textul de care sunt gata să mă apropii în această dimineață se referă la Moise și Iosua. Este în Iosua 1 și a fost întotdeauna un text deosebit. Nu am predicat niciodată despre el, dar voi încerca în această dimineață.

Cu aproape doi ani în urmă am văzut la mine în cameră Biblia care cobora și venea jos unde eram eu, iar o Mână a coborât de sus și i-a deschis paginile; a venit la Iosua 1, de la versetul 1 până la 9, a mers foarte încet și s-a oprit acolo. Am așteptat să se apropie această oră, când am simțit că este voia lui Dumnezeu să vorbesc despre acest text. Am încredere că astăzi, când voi vorbi de însărcinare, niciunul din cuvintele spuse nu vor fi trecute cu vederea. Fiindcă este foarte important ca voi să lăsați la o parte orice lucru acum și să luați aminte în timp ce noi așteptăm ceva de la Duhul Sfânt.

Înainte să ne apropiem de acest Cuvânt minunat și plin de har, voi cere bunului meu prieten și împreună lucrător, dr. Lee Vayle, să se ridice și să ne conducă într-un cuvânt de rugăciune, în timp ce deschidem Biblia. Frate Vayle. (Fratele Vayle se roagă.)

Mulțumesc, Frate Vayle, pentru rugăciunea aceasta inspirată de Dumnezeu. Și acum să deschidem Biblia. Sunt foarte multe lucruri de spus dar noi vedem că mulți stau pe lângă pereți, în alte săli și așa mai departe. Eu cred că suntem în fața unei zile noi. Să deschidem la primul capitol din Iosua și vom citi mai întâi, din primul capitol, primele nouă versete.

Acest mesaj se înregistrează și va fi trimis în multe părți ale lumii. Aș vrea ca oamenilor din toată lumea - cei înaintea cărora Domnul mi-a dat trecere și har - să vă spun în această dimineață că sper ca în viitor să vin și în adunarea voastră, ca voi să știți ce face Domnul Dumnezeu, ca să puteți cunoaște adevărul și așa cum a spus Isus, „Adevărul vă va face liberi.”

Citim din Iosua 1:

„După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise: „Robul Meu Moise a murit; acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel.

Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise.

Ținutul vostru se va întinde de la pustiu și Liban până la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara Hetiților, și până la Marea cea Mare, spre apusul soarelui.

*Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. **Eu voi fi cu tine**, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.*

Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei da în stăpânire poporului acestuia, țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da.

Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată Legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.

*Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei **zi și noapte**, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrurile tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.*

Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te?” Nu te înpăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face.”

În versetul 5, pe la mijlocul lui, este scris: „**Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine**”. Acesta este textul despre care aș vrea să vorbesc câteva momente și căruia vă rog să-i dați toată atenția. „Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine.”

În ultima seară am călătorit cu copiii lui Israel, din Egipt, până când au ajuns la Cades. O, ce lecție mare am primit atunci când am comparat biserica naturală cu biserica duhovnicească. Dumnezeu a lucrat cu Israelul în mod natural, iar cu Biserica Lui din aceste zile - când cheamă afară dintre toate neamurile un popor pentru Numele Lui - El lucrează în mod duhovnicesc; putem face o paralelă între acestea. Tot ce a făcut Dumnezeu

cu ei și pentru ei, cum au răspuns ei, **ne slujesc** nouă drept pildă. Și noi putem observa că până acum Cuvântul a fost purtat în același fel. Așa cum ei, în mod natural, când au avut o biruință au început să se bucure, să strige, să danseze, să-L laude pe Domnul, exact așa a făcut Biserica lui Dumnezeu așteptând timp de patruzeci de ani deschiderea spre ceva nou.

Dacă ne gândim la Moise, la acest mare slujitor al Domnului și la nașterea lui, la locul nașterii sale, vedem că Dumnezeu l-a ales de la naștere pentru lucrarea Lui. Și el a avut o viață foarte grea, fiindcă el era om și vroia să o trăiască într-un fel, dar Duhul lui Dumnezeu l-a condus într-un alt fel. Aparent, ce decizie nechibzuită a luat el când, fiind cu un picior pe tron, aproape moștenitorul lumii, să aleagă partea

cealaltă, să devină un lepădat sau un rătăcitor. La prima vedere, pare să fi fost un lucru nebunesc.

Aici noi găsim o lecție mare. Oamenii care urmează Duhul, sunt nebuni pentru lume fiindcă ei sunt dintr-o altă Împărăție, sunt altfel călăuziți, sunt călăuziți de Duhul. Dumnezeu, lasă ca acel om să fiu eu și voi toți, să urmărim călăuzirea Duhului indiferent unde ne duce El, să urmărim făgăduința lui Dumnezeu și să așteptăm ca ea să se împlinească.

Așa a făcut Moise. Faraon, **Care** a citit aceeași Scriptură pe care a citit-o și Moise, dar a privit-o altfel. Moise s-a uitat la aceiași oameni la care s-a uitat și Faraon. El i-a văzut ca sclavi, dar Moise s-a uitat la ei ca la cei chemați și aleși.

În același fel vreau să văd și eu Biserica Dumnezeului cel Viu, nu ca pe un grup de lepădați, ci ca pe aleșii lui Dumnezeu pentru care să fiu în stare să-mi dau viața - cum a făcut și Moise - pentru această Biserică mare și pentru cauza ei.

Acum vedem că Moise a fost chemat și după ce a fost însărcinat, el a dat greș încercând să-și facă slujba așa cum s-a gândit el că este mai bine. Aceasta ne învață, din nou, că nu putem face ceea ce credem noi că ar fi cel mai bun lucru și nici ce cred oamenii că ar fi mai bine. Noi trebuie să facem așa cum a zis Dumnezeu că este cel mai bine. De aceea, să urmezi Cuvântul Domnului este întotdeauna cel mai bun lucru. Să o luați în felul în care o zice Dumnezeu.

După greșeala lui, aflăm că el a fugit de Faraon în pustie, unde s-a căsătorit cu Sefora, fiica lui Ietro. Acolo, după căsătorie, ea i-a născut un fiu, pe Gherșom. Apoi s-a stabilit acolo, liniștit și pașnic și a început o afacere cu oi.

Dar într-o zi Dumnezeu a auzit strigătul poporului Său și și-a amintit că El a făcut un legământ cu acei oameni. Și nu numai atât, dar și-a amintit că are un slujitor pe care l-a chemat și l-a ales. El a făcut un legământ cu acel slujitor și Dumnezeu nu-și va schimba niciodată legământul și nici hotărârile. Dumnezeu Își va ține întotdeauna făgăduințele. Chiar dacă Moise a făcut ceva greșit, totuși Dumnezeu Și-a păstrat legământul Lui. Când Dumnezeu cheamă un bărbat să facă ceva, acela trebuie să o facă; nu are cum să n-o facă.

Niște frați metodiști au primit Duhul Sfânt. După un timp, cineva m-a întrebat: „Ar trebui să căutăm darurile noastre pentru slujbele noastre?”

Am zis: „Nu, nu o faceți. Când o veți face, Dumnezeu nu va mai putea să vă folosească. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să

mergeți înainte și să fiți creștini. Dacă Dumnezeu v-a chemat, el vă va pune chiar acolo unde este nevoie.”

De obicei, aceia care caută și încearcă să obțină ei lucrurile, dacă Dumnezeu le va da ceva, ei vor deveni, mai mult sau mai puțin îngâmfați. De obicei, omul pe care îl cheamă Dumnezeu va încerca să fugă de El, de slujba dată. Moise, Pavel și mulți alții, au încercat să fugă de chemarea divină.

Dar aici, aflăm că Dumnezeu, în ciuda tuturor greșelilor pe care le-a făcut Moise, a avut încă mâna Lui peste el și El l-a trimis să-și facă slujba. Și ce ușurare trebuie să fi fost pentru Iosua când l-a auzit pe Dumnezeu spunându-i: „*Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine.*”

Deci, dacă încerc și greșesc, Dumnezeu nu mă va părăsi. Eu nu am mare încredere în cineva care se teme să facă ceva. Mai bine aș face ceva și să greșesc decât să stau leneș și să nu fac nimic.

Se zice că odată compania Ballard și Ballard Flour a angajat un om care semna niște acte. Acesta avea un creion fără gumă la capătul lui. D-l Ballard l-a întrebat: „De ce nu ai gumă?”

Omul a zis: „Eu nu fac greșeli.”

D-l Ballard a zis: „Atunci nu te pot folosi. Dacă nu faci greșeli, înseamnă că nu vei face nimic.” Este adevărat.

Dumnezeu nu vă face răspunzători pentru greșelile voastre. El vă face răspunzători pentru intenția voastră, pentru păcatul cu voia. „*Cel ce păcătuiește cu voia, după ce a primit cunoștința Adevărului.*” Dar un om care va lucra ceva, va mai face poate o boacănă și va greși. Dar dacă este chemat în mod divin și Dumnezeu este în inima lui, el se va ridica din nou.

În trecut, cu mulți ani în urmă, venea aici la adunare un om mic cu soția lui. Ei poate sunt aici și în această dimineață. Ei cântau o cântare care m-a cutremurat. Ea suna cam așa:

„Iartă-mă, Doamne și mai încearcă-mă încă o dată,

Voi fi al Tău, dacă vei fi al meu;

Dacă cad sau greșesc, lasă-mă să mă ridic și să-ncerc din nou

Iartă-mă, Doamne și încearcă-mă încă o dată.”

Îmi place aceasta. Pentru că orice soldat bun poate să fie lovit sau rănit și să cadă. Dar dacă el este un soldat bun, care are un scop și ceva sfânt pentru care să lupte, se va ridica și va continua să lupte. Orice soldat bun al crucii va face acest lucru.

Și Iosua, noul comandant al armatei după plecarea lui Moise, a văzut că Dumnezeu a fost cu Moise, cu toate greșelile lui și El a stat în

spatele însărcinării pe care i-a dat-o. Orice a făcut Moise, Dumnezeu a respectat slujba lui. El fost un prooroc, deasupra tuturor proorocilor. El era, de fapt, mai mult decât orice prooroc din câți au avut ei vreodată. Când sora lui și Aaron au râs de el fiindcă s-a căsătorit cu o fată etiopiană, El i-a chemat pe amândoi și le-a zis: „Nu vă temeți voi de Dumnezeu? Dacă va fi cineva între voi, care este duhovnicesc sau un prooroc, eu îi voi vorbi în viziuni și Eu mă voi face cunoscut lui într-un vis. Dar nu așa este cu Moise; Eu vorbesc cu el gură către gură. Nu vă temeți voi de Dumnezeu?” Vedeți că nu este un lucru bun să călcați peste oamenii lui Dumnezeu. Voi Îl răniți pe El când faceți așa. Dumnezeu l-a însărcinat pe Moise; greșelile lui nu însemnau nimic, căci Domnul cunoștea inima lui.

Odată și Moise s-a plâns că are prea multe de făcut. Și Dumnezeu a luat Duhul Lui și L-a împărțit peste cei șaptezeci. Ei nu au avut mai mult Duh ca la început. Dar a fost un lucru, ei avut mai multă mecanică cu aceeași cantitate de Duh.

Dumnezeu, dacă vrea, Își poate pune peste un Om tot Duhul sau Îl poate împărți între mii, cum vrea El. Într-o zi El și-a pus Duhul peste un Om numit Isus. Acum, El L-a împărțit peste tot, prin bisericile Lui. Dumnezeu stă în spatele însărcinării pe care o dă.

Acum Iosua, noul luptător. Numai doi au mai rămas din câți au plecat cândva spre țara fâgăduită și aceia au fost Iosua și Caleb. Iosua era noul comandant, care trebuia să conducă armata în locul marelui bărbat al lui Dumnezeu. Aceasta nu a fost o sarcină ușoară.

Mă gândesc astăzi la un slujitor care este chemat de Dumnezeu să iasă afară și să calce pe urmele lui Isus. Ce poruncă! Ce însărcinare! Oricine este chemat de Dumnezeu, este însărcinat să meargă pe aceleași urme. „Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul drumului.” Fiecare slujitor este chemat să-L urmeze pe El. „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Fiecărui slujitor care este rânduit de Dumnezeu, i se poruncește să rămână pe urmele lui Isus Hristos și să facă lucrările pe care le-a făcut Isus. Aceasta este o poruncă mare.

Cum s-a simțit Iosua în acea dimineață când Dumnezeu i-a zis: „Nu te voi părăsi. Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine. Nimeni nu va sta înaintea ta, în toate zilele vieții tale. Voi distruge și voi nimici tot. Voi curăța calea. Numai fii tare și foarte curajos! Nu te înspăimânta, aceasta este îngrijorare. Nu te teme, Eu sunt cu tine până la sfârșit!” Ce însărcinare i s-a dat acestui bărbat numit Iosua!

Acum, sunt mai multe tipuri despre care am putea vorbi, dar voi

trece peste câteva dintre ele. De exemplu, Moise a reprezentat epoca bisericii care i-a dus cu teologia lor până la muntele Sinai; am văzut aceasta seara trecută. Lui Moise nu i s-a permis să ducă pe copiii lui Israel în țara făgăduită, fiindcă a greșit. Și organizația bisericii, denomi-nația a greșit. Ei nu vor duce Biserica dincolo. Dumnezeu va ridica un nou sistem, un sistem interdenominațional, prin puterea lui Dumnezeu, care va trece Biserica în Țara făgăduită. Organizațiile și denomi-națiile au amestecat Cuvântul, fiecare după teologia lui proprie, fiecare în felul lui propriu de gândire. Dar Dumnezeu va lua Duhul Lui cel Sfânt și va ridica pe Iosua al Lui, care va duce Biserica în făgăduință, fără sfuri denomi-naționale legate undeva, ci va trece Biserica dincolo.

Moise a greșit; el a fost dătătorul legii. Iosua a fost chemat prin har și a dus biserica mai departe.

Noi aflăm, de asemenea, că Iosua și-a cunoscut însărcinarea, a știut că ea era în mâna lui, că Dumnezeu l-a chemat pentru o slujbă în care el nu trebuia să greșească și el a umblat cu grijă înaintea lui Dumnezeu. Iar când a chemat oamenii și le-a spus că Dumnezeu l-a însărcinat, priviți cererea lor. Ei au zis: „Noi te vom urma cum l-am urmat pe Moise, dacă vom vedea urmându-te același lucru care l-a urmat pe Moise. Tu doar să fii tare și curajos.”

Aceasta ar trebui să fie astăzi cerința oricărui om născut din nou. Dacă ni s-a cerut să urmăm ceva, atunci să vedem semnele urmând pe cel credincios, așa cum a spus Isus: „*Semnele ce le fac Eu, le veți face și voi.*”

V-am cerut, încă de la început, să fiți siguri că ați lăsat inima voastră duhovnicească deschisă în această dimineață, ca să puteți înțelege ce am spus. Stăm în această dimineață cu oameni din diferite denomi-nații de la catolici la protestanți, așa că acest lucru va fi descoperit celor umpluți cu Duhul. Desigur.

Acum, Iosua a trebuit să-și accepte însărcinarea. Oamenii au zis: „Dumnezeu să fie cu tine, așa cum a fost cu Moise și noi vom ști că Același Duh care ne-a condus până aici, ne poate duce mai departe.”

Oh, cum ar trebui să se uite Biserica în această dimineață și să găsească Duhul la lucru între oameni, dacă vreți o biserică locală unde să locuiască Duhul care L-a înviat pe Hristos din morți; Același Duh Sfânt se va mișca printre oameni. Acela-i Duhul lui Dumnezeu manifestat în zilele din urmă ca să treacă Biserica dincolo, în cealaltă Țară, pe care a dat-o El, în făgăduința deplină a tuturor binecuvântărilor lui Dumnezeu. „Făgăduința este a voastră și a copiilor voștri.”

Așa cum copiii lui Israel au căutat țara făgăduită, știind că ea este undeva, fiindcă cineva a fost acolo mai înainte, tot așa este cu Biserica. Noi știm că există o Putere, o Țară undeva, fiindcă au fost alții acolo. Știm că Țara aceea este dincolo de râu și noi ne îndreptăm în această dimineață spre ea, încercând să intrăm în acea Țară făgăduită.

Iosua a știut că țara era acolo. El s-a dus mai întâi și găsit-o și a putut veni înapoi ca martor. Slujitorii chemați de Dumnezeu nu ar trebui să fie așa de îndopați cu teologie, ci să viziteze Țara aceea unde ne vom duce și să aducă de acolo dovada dragostei divine și a puterii lui Isus Hristos pe care să le facă de cunoscut adunării lor, arătând astfel că există o Țară dincolo de râu.

Seara trecută, am predicat despre trecerea Iordanului. Când ajungem la acel râu, el ne desparte, el ne separă. De îndată ce ați ajuns de partea cealaltă, vi s-a întâmplat ceva.

Iosua a știut în toate aceste lucruri că porunca era grea; dar pentru că el avea dovada, a fost neînfricat. El putea fi cutezător atâta timp cât era îndreptat pe calea corectă. El se putea prăbuși pe un deal lovit din spate, dar el era pe calea corectă.

Așa poate și Biserica Dumnezeului celui Viu să fie cutezătoare și fără frică în credință, dacă este îndreptată pe calea corectă. Căci, El a zis: „*Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine. Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.*” El nu l-a părăsit pe Moise. El nu a lăsat nimic neîmplinit din ce i-a spus lui Moise. El nu va lăsa nimic neîmplinit din ce i-a spus lui Iosua. El nu va lăsa nimic neîmplinit din ce ne-a spus nouă. El va fi cu noi.

Și așa îl aflăm pe Iosua primind această însărcinare, cunoscându-și responsabilitatea că va trebui să-i treacă în țară și să-i conducă prin țară. El va trebui să stabilească Împărăția și să împartă moștenirea între evrei. El a știut că însărcinarea lui era cu mult mai deosebită ca a lui Moise. Iosua a avut mai multe de făcut decât Moise.

Un alt lucru, el a trebuit să-i conducă pe evrei pe lângă granița cu frații lor, care erau puși pe harță. El a trebuit să-i potolească și să-i țină liniștiți în timp ce mărșăluiau înainte.

Tot așa este și astăzi cu acest grup pentecostal nou care se ridică acum și care a gustat din denominaționalism. Este așa de greu să-i ții liniștiți. Cu câțiva ani în urmă, când au început de prima dată slujba, ei au zis: „Vino cu noi, frate Branham, vom începe o nouă organizație și îți vom face un monument undeva.” Eu nu caut un monument. Eu aștept venirea Domnului.

Ei au format un cult mic, numit „Ploaia târzie”, s-au mutat în California și în Canada, dar cultul acela a căzut. Sigur că nu putea merge. Dar ce a fost acel cult? Singurul lucru pe care l-au știut ei, a fost că ei au venit cu lucrurile acelea vechi și au avut o mică atingere a lor. Ei trebuie să aibă ceva de făcut.

Frate, adevărata Biserică a Dumnezeului celui Viu nu are nicio formă, nu are niciun crez. Ea este condusă de Puterea lui Dumnezeu care este în inima fiecărui individ. Voi treceți pe lângă frații voștri, nu vă certați cu ei. Noi suntem mai maturi decât ei. Treceți doar pe lângă ei și nu vă certați cu ei.

Aș vrea să observați un lucru mare care se întâmplă aici. Acolo a fost Esau, Moabul și cei la care ne-am referit seara trecută. Mulți dintre oamenii aceia au fost de fapt doar credincioși până la un punct, până la o graniță. Ei au ajuns chiar la graniță.

Oh, eu trebuie să mă opresc aici la ceva, doar un moment, nu-mi va lua decât un minut. Mulți oameni se referă la țara făgăduită ca și cum ar fi Mileniul. Dar nu este Mileniul. În Țara făgăduită au avut loc războaie și ucideri. În Mileniu nu vor mai fi războaie sau ucideri. Țara făgăduită se referă la Duhul Sfânt, terenul de luptă.

Cele trei stagii ale călătoriei lor. Ei au părăsit Egiptul, crezând Cuvântul, sub neprihănire. Ei s-au despărțit de egipteni și au ieșit afară. Au trecut Marea Roșie care era sfințirea prin sânge și au ucis toate lucrurile care au fost în trecutul lor. Sfințirea ucide toate dorințele umane ale răului; este al doilea stagiul al călătoriei. Dar al treilea stagiul a fost când au trecut Iordanul, în țara făgăduită unde era moștenirea lor. Moștenirea lor nu a fost în Egipt, chiar dacă Dumnezeu i-a binecuvântat în Egipt.

Voi luterani, care credeți în neprihănire; moștenirea voastră nu este acolo, dacă voi sunteți doar chemați. Dacă sunteți doar luterani, doar până acolo ați ajuns.

Voi metodiștilor, nazarinenilor, pelerinii sfințeniei și Biserica lui Dumnezeu, care credeți în sfințire, în uciderea răului care este în voi, în scoaterea rădăcinilor răului, voi mai sunteți încă dincolo de râu.

Dar pentru voi, bărbați și femei în care este ceva, ce vă cheamă, adâncul care cheamă Adâncul, există un Iordan, care trebuie trecut și o Țară dincolo de râu.

Dumnezeu le-a zis: „Vei trece pe lângă frații tăi și ei sunt aproape de linia de graniță. Și dacă vei trece pe lângă ei, să nu le spui nimic. Lui Esau i-am dat muntele acesta. Lui Moab i-am dat această țară. Și nu

vreau să te cerți cu ei, făcând prozeliți. Du-te doar printre ei, ușurel. Tu știi unde te duci. Nu lua obiceiurile lor.”

Moab a avut un prooroc fals, un episcop cu numele Balaam, care a venit în adunare și a încercat să-i organizeze și să devină toți una, că doar sunt toți frați. Dar ei nu sunt frați, decât pe jumătate, nu sunt frați adevărați. „Nu fiți în dezacord cu el. Lăsați-l în pace, voi mergeți doar înainte. Dacă trebuie să treceți prin țara lui, plătiți pentru ceea ce cumpărați.” El a fost ales mai dinainte să facă așa. Dacă Dumnezeu ar fi dorit sau l-ar fi ales mai dinainte pe Moab să se atașeze de Israel, ei s-ar fi atașat. Dacă El l-ar fi ales mai dinainte pe Esau să meargă cu Israelul, Esau s-ar fi ridicat și s-ar fi dus. Dar El le-a dat moștenirea de cealaltă parte a râului.

Așa cum încearcă luteranii să-i facă pe toți luterani, bapțiștii vor să-i facă pe toți bapțiști. Nu-i condamnați. Aceasta-i tot ce știu ei, tot ce este în ei.

Dar pentru voi cei care credeți (O, Dumnezeule), pentru voi care știți, pentru voi care aveți ceva în voi care cheamă Adâncul, dacă tot adâncul pe care îl aveți în voi este mulțumit, atunci stați unde sunteți. Dar, cât despre mine și casa mea există ceva mai mult decât ceea ce au văzut ei. Există o Țară, undeva dincolo de râu. Mai există un adânc care cheamă Adâncul. Nu pot fi mulțumit cu o teologie. Nu pot fi mulțumit cu o biserică bună. Nu pot fi mulțumit cu o campanie misionară bună. Nu pot fi mulțumit cu un mic serviciu de vindecare. Există ceva dincolo de toate acestea care mă cheamă.

Așa că doar lăsați-i în pace. Mergeți înainte. Nu vă certați cu ei, pentru că noi doar trecem într-o altă Țară. Ei nu au fost rânduiți să meargă cu voi. Ei nu vor merge cu voi. Cum pot merge doi împreună dacă nu cad de acord? Dar pentru cei ce-L iubesc pe Dumnezeu, pentru cei ce au fost chemați de Dumnezeu, este o Țară dincolo de râu.

Ei pot spune: „Dumnezeu ne-a dat această biserică. Dumnezeu a făcut aceasta.” Este corect. Dumnezeu a zis: „I-am dat lui Esau acest munte. Să nu-l atingeți. Dar pentru tine Eu am ceva deosebit. Treci dincolo.” Amin.

Aceasta este dorința mea, fraților, să văd Biserica trecând într-o altă Țară, am dorința să se mute de cealaltă parte. Dacă există ceva în voi, în inimă, care cheamă, atunci va exista Ceva care să răspundă acelei chemări. Doar să stați și să vă ocupați cu creșterea oilor, nu este suficient pentru voi.

Să mergeți și să faceți diferite afaceri, nu este suficient pentru voi. Să vă atașați doar de biserică și să vă puneți numele într-o carte, nu este

suficient pentru voi. Fiindcă, este Ceva peste toate acestea, Ceva ce v-a chemat dincolo de culmea aceea, dincolo de următoarea creastă, ceva dincolo de tot, dincolo de Iordan, până ajungeți dincolo în brațele lui Dumnezeu; adâncul chemând Adâncul.

Iosua a știut că chemarea lui este deosebită. Ați observat? Când a pornit să treacă Iordanul, cum și-a amintit Iosua de însărcinarea lui! „Această Carte a legii, Cuvântul Meu, să nu se depărteze de gura ta.” Cu alte cuvinte: „Iosua, nu contează ce zice seminția ta, nici ce spun ceilalți preoți. Tu stai cu acest Cuvânt, că așa vei face să propășești în căile tale. Nu contează câte lucruri mari sau mici fac ei și câte organizații au făcut, tu stai cu Cuvântul, Iosua.” Oh, vai! „Stai cu Cuvântul, cu acest Cuvânt. Acest Cuvânt să nu se depărteze de gura ta.” Dați-mi voie să o citesc din nou: *„Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credințioșie după toată Legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.”*

Dacă Cuvântul Meu zice: „Fă un anumit lucru,” fă-l. Nu contează ce spun organizațiile. Tu fă-l oricum. Acesta este Iosua pe care-l așteaptă Dumnezeu! Nu te întoarce niciun centimetru, nicio iotă. Stai numai cu Cuvântul.

„...nu te abate de la El la dreapta sau la stânga, ca să izbutești”

Oh, credeți voi că puteți propăși când zidiți mari biserici, ca să aduceți zeci de mii la denomiinațiunea voastră? Aceea nu este propășire, nu te va apropia niciun pas de făgăduință. De ce avem noi mai mult nevoie este de Dumnezeu, mai mult din Duhul Sfânt.

„...să izbutești în tot ce vei face. Această carte a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte...”

Când te gândești să faci ceva, întrebi tu Cuvântul lui Dumnezeu pentru acel lucru? Îți găsești dorințele în Cuvânt? Predici tu ceea ce este în Biblie? Sau ești ca mulți de astăzi care predică doctrine și porunci omenești?

„Această carte a legii să nu se depărteze de mâna ta sau de gura ta...” „Gura ta” este ceea ce spui. Dar nu-L citi doar și apoi să pleci. Trăiește-L! Vorbește-L! Învață-L!

„...cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea...”

Vedeți ce va fi Iosua al acestei zile? Vedeți ce va fi Iosua al Bisericii duhovnicești? Este același fel de Iosua pe care l-a avut biserica naturală. În Biserica duhovnicească trebuie să fie același lucru.

Dacă Biblia spune: „*Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.*” Iosua cel duhovnicesc va zice: „Amin!”

Dacă Biblia zice: „*Isus Hristos este Același ieri, astăzi și în veci.*” Iosua cel duhovnicesc va zice același lucru, pentru că El este Același.

Dacă Biblia, Cartea, Cuvântul zice: „*Rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus...și-Mi veți fi martori...*” Iosua cel duhovnicesc va zice același lucru. Așa cum Petru a zis în ziua de Rusalii: „*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Duhului Sfânt,*” Iosua cel duhovnicesc nu va devia nicio iotă, ci va face exact ceea ce a zis Cuvântul. Dacă Domnul a zis, în Marcu 16: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.*”

Iosua cel duhovnicesc va zice același lucru. El va cugeta zi și noapte la Cuvânt, ca să facă să propășească pe cale.

Aș vrea să observați ce s-a întâmplat cu Iosua când a venit prima lui campanie, când el a trebuit să dovedească pentru prima dată că el este adevăratul Iosua pe care Israelul ar fi trebuit să-l recunoască. Fără îndoială, clerul a avut o idee diferită. Ei au zis: „Acum nu putem trece Iordanul, noi vom tăbărî aici până la primăvară sau până la vară, până ce Iordanul se va retrage.” Și apoi, se părea că Dumnezeu a pus în calea lui Iosua cele mai grele împrejurări. L-a adus acolo în luna aprilie, când Iordanul era de trei sau patru ori mai mare decât mărimea lui normală. Domnul l-a încercat ca să vadă dacă el era într-adevăr Iosua.

Oricât de rău v-ar merge și oricât ar prospera alții... Fie ca oamenii care „au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc Puterea ei,” să prospere și să vă lovească pe la spate! Dar dacă voi știți unde stați, veți rămâne acolo. Nu contează dacă toată lumea vă respinge, voi veți rămâne la fel. Voi nu veți devia de la Cuvântul divin.

Iordanul arăta groaznic, oribil, noroios și era de trei sau patru ori mai mare decât de obicei. Dar Iosua a spus: „Dumnezeu a zis: „În trei zile, vom trece dincolo.” Și trecem!”

Preoții ar fi zis: „Stai puțin, Iosua. Noi suntem oameni educați, noi suntem oameni inteligenți. Mulți dintre noi de aici am fost ingineri în Egipt. Noi știm cum trebuie făcute aceste lucruri. Așa că vom aștepta

puțin, până ce cursul se curăță și putem trece dincolo. Nu este aceasta mult mai ușor?”

Iosua a zis: „Pentru mine, nu contează ce gândiți voi. Dumnezeu a zis că în trei zile vom trece dincolo. Și noi trecem. Noi trecem dincolo în trei zile.”

Urmăriți ce a făcut Iosua. A luat cuvântul preoților? Nu, domnule. El a pus întâi Cuvântul. A zis: „Luați chivotul și toți preoții să stea departe de el, să treacă în spatele Lui. Să nu încercați să-L conduceți. Lăsați-l pe El să vă conducă.”

Acesta este necazul de astăzi. Noi încercăm să trecem înaintea Cuvântului, să-L ocolim, să facem Cuvântul să se potrivească cu una sau cu alta. Ferice de inimile voastre. De ce avem noi astăzi nevoie este să urmăm Cuvântul.

Cuvântul a arătat direcția. Când a ajuns la Iordan, el s-a deschis și ei au trecut dincolo. În prima lui campanie, el a pus în față lucrurile dintâi (chivotul). El a avut un motiv pentru aceasta, căci Dumnezeu l-a însărcinat: „Stai cu Cuvântul. Lasă Cuvântul să o facă.” În orice campanie pe care au mai avut-o, ei s-au dus la luptă având chivotul înaintea lor, fiindcă așa l-a însărcinat Dumnezeu să facă. După ce chivotul a mers înainte, ce l-a urmat? Cântecul cântat de cântăreții cu instrumentele și asta înainte ca lupta să aibă loc. Aleluia! De aceasta avem noi nevoie astăzi; aceasta am avut acum de dimineață: cântăreții cu instrumentele, cântecul, bucuriile. Dar mai întâi să punem Cuvântul, să citim Cuvântul. Apoi se începe lupta. Noi suntem rânduți să biruim. Stați doar cu Cuvântul, țineți direcția Lui și El vă va păzi în ziua necazului.

Acum, amintiți-vă, Iosua a făcut un lucru bun, înainte de a trece dincolo. El a trimis doi spioni să iscodească țara. Moise a trimis un grup de spioni dincolo, dar mulți au venit înapoi confuzi. Urmăriți noua slujbă. El nu a mai făcut așa. El a știut ca dacă ai o mie cinci sute de idei diferite, o să aveți o mie cinci sute de confuzii. De aceea el a trimis doi și le-a zis: „Treceți dincolo și spionați țara.”

Acum, vreau să ajungem la ceva ce nu vreau să ratați. El le-a zis: „Acum, să treceți dincolo.” Și ei au trecut dincolo, să verifice țara, să vadă dacă făgăduințele erau adevărate, să vadă dacă țara este așa cum s-a spus și cum pot să intre în ea. Așa că ei au trecut dincolo. Nu ne sunt date numele spionilor. Dar când au intrat în țară, ei au venit chiar la Ierihon. Și când au ajuns la Ierihon, ce s-a întâmplat? Ei s-au dus la o prostituată, o femeie cu faimă rea.

Aș vrea să schițez un tablou. Poate nu este cel mai corect, dar vreau să ating un punct. Nu avem nicio istorie a lui Rahav. Noi știm că ea a fost o prostituată. Să ne gândim că ea a fost crescută într-o casă care era foarte săracă și așa a devenit o femeie cu faimă rea. Ea era o femeie tânără și frumoasă și ea s-a dus pe străzi, să le facă un trai mai bun mamei și tatălui ei paralizați; ea nu avea unde să lucreze, numai să-și vândă cinstea trupului ei. Dar îmi pot imagina că ea a știut tot timpul că lucrul acela era greșit. Era ceva în ea care îi spunea: „Nu este corect să o fac.” Ea știa că nu era corect.

Într-o zi a auzit că există un Dumnezeu care lucrează. Inima ei a început să tremure. Ea a dat peste un mesager din acea mișcare mare, care i-a spus ce se va întâmpla. Ce a zis ea? Acum, încă ceva. Iosua a avut un semn. El a avut exact aceleași semne pe care le-a avut și Moise. Dar Rahav n-a cerut să vadă semnul lui Iosua. Ea doar a auzit. Este un simbol al Bisericii, un simbol al Bisericii adevărate care a fost atrasă în curvie. „Astăzi sunt metodist, mâine un baptist și în ziua următoare un prezbiterian,” atras în curvie.

Dar, deodată, un predicator mic intră în oraș și spune: „Există un Dumnezeu care trăiește, Acela care a trăi ieri, este Același și astăzi. Puterea Lui este încă aceeași. El face aceleași lucrări pe care le-a făcut când era aici pe pământ.” Trimișii Lui sunt pe drum.

Acum, curva Rahav, cunoscută ca o curvă, este un simbol al credinciosului adevărat de astăzi. Ea nu a spus: „Am auzit că Iosua a putut face semne, fiindcă el este succesorul lui Moise. Mi-ar plăcea să văd semnele acelea. Și dacă voi vedea semnele acelea, atunci voi crede.” Ei bine, el nu a trebuit să arate niciun semn, fiindcă ea a crezut și fără ele. Ea nu a fost ca Toma. Ea a crezut.

Acum, Moise, când a primit semnele, s-a dus în Egipt și a făcut semnele acelea, dar nu semnele au fost cele care i-au dus în țara făgăduită. Semnele au fost dovada însărcinării.

Dar Rahav a crezut, fără să vadă ceva. Ea a zis: „Noi toți tremurăm.”

Nu-i de mirare și Nicodim a zis: „*Rabi, noi știm că Tu ești un Învățător venit de la Dumnezeu, fiindcă nimeni nu poate face aceste lucruri numai dacă Dumnezeu este cu El. Noi o știm.*”

Lumea de astăzi o știe. Billy Graham spune: „Noi trebuie să ne întoarcem înapoi la Rusalii.” Consiliul Bisericilor spune: „Noi trebuie să mergem înapoi la un prooroc, la vorbitorii în limbi, la interpretarea limbilor, la vindecarea divină, la vindecători în bisericile noastre. Noi

trebuie să dăm voie Duhului Sfânt al lui Dumnezeu să-Și aibă calea Lui corectă.” Dumnezeu Își face chemarea. Oamenii se tem de adevărata evlavie și spun: „Inimile noastre cedează în noi.”

Deci, ea nu a trebuit să vadă vreun semn pe care l-ar fi putut face Iosua cu mâna lui sau cu toiagul. Ea a crezut și a zis: „Am auzit și cred, iar acum cer milă.” Oh, cum am putea primi o lecție aici: „Eu cer milă pentru mine și casa mea.”

Amintiți-vă de romanul din seara trecută, care și-a scos sabia și a vrut să se sinucidă, de temnicerul din Filipi. Pavel i-a zis: „Să nu-ți faci niciun rău, noi toți suntem aici.”

El a zis: Ce să fac ca să fiu mântuit?”

Pavel a zis: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta.”

De ce? „Tu și casa ta.” Pentru că și casa ta va fi salvată împreună cu tine. De ce? Pentru că dacă tu ai avut credință suficientă să te mântuiești pe tine, poți avea credință suficientă și pentru ca familia ta să fie mântuită.” Da. „Tu și casa ta.”

Priviți la Rahav. Ea a zis: „Ai milă de mine și cruță-mă. Nu vreau să mor cu acești necredincioși. Nu vreau să mor ca un animal. Aș dori să mor în brațele lui Iehovah. Eu cred că Dumnezeul vostru este Dumnezeul cerului și al pământului. El face lucruri vizibile. El face lucruri adevărate. Eu nu L-am văzut făcându-le, dar eu cred oricum.” Vedeți? Ea nu l-a văzut pe Iosua. Ea doar a auzit despre Iosua. Ea nu L-a văzut pe Dumnezeu. Ea nu a văzut nici o lucrare a lui Dumnezeu. Ea doar a auzit. Ceilalți au văzut, dar ea a crezut prin auzire. Apoi a zis: „Aș dori o favoare pentru mine, pentru tatăl și mama mea. Amândoi sunt bătrâni și ologi. Mai am câțiva frați. Eu vreau să am credință și pentru ei.” Un spion, predicator i-a spus: „Da, el va veni din direcția aceasta și noi vom lua țara. Acum, dacă vrei ca ei să fie salvați, adu-i în casă.” Aleluia! „Dacă tu crezi, du-te ia-i și adu-i aici, în casă, pentru că dacă sunt pe străzi, noi nu mai suntem răspunzători pentru ei. Dar dacă îi vei aduce în casă, noi vom răspunde pentru ei”, Aleluia!, și acolo să atârni la geam o frânghie mică, roșie. „Noi vom fi răspunzători dacă tu îi vei aduce în casă.”

O, fraților dacă a existat cândva un timp când noi ar trebui să îi aducem pe cei dragi ai noștri în Casă, acela este astăzi. Aduși în Casa Credinței. Aduceți-i acum, căci va veni timpul când va fi o scuturare. Și numai tații, mamele, frații și surorile care sunt în Casă, sunt asigurați, pentru că puterea lui Dumnezeu va scutura din nou țara. Și numai cei din Casa Credinței vor fi salvați.

El a zis: „Nu suntem răspunzători decât dacă îi aduci în casă.” Ea i-a pus să jure că nu o va distruge pe ea și familia ei. El a mai zis: „Dacă îi vei aduce înăuntru, ei vor fi asigurați.” Ea i-a coborât de pe acoperiș și ei au plecat.

Această curvă, Rahav, a devenit o credincioasă. Am căutat-o în istorie, aici, nu de mult. După ce a fost adusă la credință, din cauza credinței ei în Dumnezeu, ea a fost considerată o prozelită. Ea a fost curtată de un general de armată, din armata israeliană. Urmăriți ce a făcut Dumnezeu pentru femeia aceea. Ei s-au căsătorit, s-au mutat la Betleem și au avut un fiu; și pe acel fiu l-au numit Boaz. El s-a căsătorit cu Rut. Din Rut și Boaz s-a născut Iese; din Iese a venit David; din David a venit Isus. Aleluia! De ce? „Credința vine prin auzirea despre Acel Dumnezeu care este Dumnezeuul cerului și al pământului și prin credința în El.” Ce să crezi? Însărcinarea pe care a dat-o Dumnezeu **unui om numit Iosua**, să crezi acea însărcinare.

Iosua a avut credință în însărcinarea lui, așa cum a avut și Moise. Deși lucrurile au mers rău pentru Moise, se pare că a greșit de mai multe ori, el a condus poporul spre un triumf și apoi a murit pe Stâncă, de unde l-au dus îngerii.

Dumnezeule, lasă-mă să merg și eu la fel. Lasă-mă să-mi țin însărcinarea până într-o zi, când sunt gata să mor și acolo voi vedea Stâncă zăcând alături de mine. Iosua își păstrează însărcinarea, deși el a avut greșeli...Dumnezeu va păstra însărcinarea, fiindcă el va sta doar cu Cuvântul.

Rahav a știu că Iosua a avut această însărcinare. Fiți atenți, n-o pierdeți. Țineți aceste lucruri în inimă. Iosua a avut această însărcinare; Rahav a recunoscut-o înainte de a vedea ceva. Ea a știut că Iosua avea puterea lui Dumnezeu cu care urma să cucerească țara. Ea a cerut milă și Dumnezeu i-a acordat milă. Atunci când Iosua a venit în țară, noi știm că ea a fost cruțată.

Apoi, o altă însărcinare pe care a avut-o Iosua a fost să împartă țara cu frații lui.

Acum amintiți-vă: „*Această Carte a legii să nu se depărteze de gura ta*”, pentru că el a avut Cuvântul lui Dumnezeu. „Așa cum am fost cu Moise, mergi drept înainte. Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine. Nu te voi lăsa. Tu poate Mă vei lăsa, dar Eu nu te voi lăsa. Chiar dacă greșești, harul Meu îți este de-ajuns și te va îndrepta. Tu doar continuă să mergi înainte. Atâta timp cât stai cu Cuvântul Meu, Eu Îți voi purta

de grijă.”

Iosua a trebuit să împartă țara și acolo erau douăsprezece seminții la care s-o împartă. Acum, dacă el avea câțiva aleși și favoriți, cum ar fi fost? Cum era dacă lui îi plăcea mai mult de seminția lui Gad, decât de a lui Efraim? De seminția lui Iosif, mai mult decât de a lui Iuda? Dar el nu făcuse așa. El a împărțit-o conform Cuvântului descoperit prin Duhul. El a împărțit-o după fiecare seminție. Și, observați, el a făcut-o prin descoperire, prin darul deosebirii. Prin deosebirea Duhului lui Dumnezeu a făcut-o el.

Fiecare dintre mamele evreice, care au dat naștere copiilor aceluia, le-a spus și numele lor. Și fiecare dintre numele lor avea o însemnătate.

Când s-a născut Iacov, fiind din gemeni, mama l-a numit „înșelător”, Iacov. Dar când și-a primit puterea de biruitor, s-a luptat cu Îngerul și Dumnezeu i-a schimbat numele din Iacov în Israel, „prințul.”

Numele are ceva de-a face cu viața voastră. Când Petru, un pescar, a biruit prin credința lui în Isus, Domnul i-a zis: „Numele tău este Simon. Dar te vei numi Petru, care înseamnă „piatră.”” Aceasta vă schimbă. Numele vostru este ceva ce are legătură cu voi și locul vostru în viață.

Când s-a întâmplat acel lucru mare, când fiecare din mamele evreice, în durerile nașterii copiilor au strigat un nume, ca „Ruben,” acela i-a stabilit poziția în Israel, exact cum a spus mama lui când i-a pus numele. Nu le am scris pe toate aici, dar Ruben înseamnă „crescător de oi,” Gad înseamnă „crescător de vite,” iar Efraim înseamnă „cultivator de grâu.” Iosua, noul lider, prin deosebire duhovnicească a pus fiecare seminție unde aparținea și a împărțit corect țara.

Este un exemplu foarte frumos și pentru noi, pentru motivul că avem nevoie și astăzi de un Iosua. Astăzi, când am venit în Țara noastră făgăduită, necazul este că Gad vrea să crească oi ca Ruben, unul vrea să facă ce face și celălalt. Toți oamenii vor să fie la fel. Dacă Dumnezeu a dat unuia darul de vindecare, fiecare om vrea și el un dar de vindecare. Efraim și Gad și toți ceilalți vor să amestece toate lucrurile într-unul singur. Dar noi suntem despărțiți, fiecare în poziția lui. Nu toți au darul înțelepciunii, nu toți proorocesc, nu toți vorbesc în limbi, nu toți sunt prooroci. „Dar Dumnezeu a așezat în Biserica Lui, pe unii care proorocesc, pe alții să vorbească în limbi.” Noi însă vrem să-i facem pe toți să vorbească în limbi. Vedeți cum vine confuzia? Așa nu puteți ajunge nicăieri. Ei bine, dacă făceau așa, filistenii i-ar fi biruit după puțin timp. Sigur! Dar când fiecare bărbat este pus deoparte pentru slujbă prin deosebirea duhului,

printr-un lider, și este așezat în trup, el rămâne acolo și devine o binecuvântare.

Dumnezeule, dă-ne un Iosua! Dă-ne un Iosua care va ține însărcinarea, cu Cuvântul. Așa i-a spus Dumnezeu: „*Această carte a legii să nu se depărteze de gura ta, ci să cugeți asupra ei zi și noapte,*” pentru că el avea de îndeplinit o însărcinare. Și ce conducător mare a devenit Iosua. El nu a pierdut nicio luptă, doar atunci când ceva a mers rău în biserică. Când Acan a făcut o fisură, nu a fost din vina lui Iosua, nu credința lui a făcut-o. El a luat o manta babiloniană și o placă de aur din tabăra învingșilor și când a luat-o, acel lucru a dus la prima înfrângere.

Dacă un mădular suferă, toate mădulele suferă. La ce va veni Dumnezeu într-una din aceste zile? La o Biserică fără pată sau zbârcitură, El vine la o Biserică plină de Duhul Sfânt și de dragoste divină, în inimile care sunt așa de sudate împreună, încât vor umbla în unitate.

În mijlocul atâtor confuzii, noi trebuie să câștigăm lupta. Au metodiștii dreptate? Bapțiștii sunt corecți? Sau sunt prezbiterienii, penticostalii, nazarinii și pelerinii sfințeniei, cei corecți? Care din cele nouă sute șazeci și nouă de denomiții, în afară de budiști și toate celelalte? Unde suntem? Ceva este greșit. Undeva, în tabără este ascunsă o placă. Iosua a aruncat sorțul.

Dați-mi voie ca în această dimineață să vă spun ca Ilie pe Muntele Carmel: „Dacă Dumnezeu este Dumnezeul adevărat, să răspundă ca Dumnezeu.” Dacă denomiția baptistă este corectă, să-i vedem că fac semnele lui Isus Hristos. Dacă nazarinii sunt corecți, să-i vedem că fac semnul Lui, că fac lucrările pe care le-a făcut El. Dacă penticostalii sunt corecți să-i vedem că fac lucrarea pe care a făcut-o El. Atunci vom ști.

Ucenicii lui Iosua au zis: „Noi te vom urma atâta timp cât vedem că Dumnezeu lucrează prin tine cum a lucrat prin Moise.” Și ucenicii lui Isus Hristos ar trebui să spună același lucru. „Noi mergem cu tine când vedem semnele lui Isus Hristos lucrând în tine. Atunci o vom face.” Asta ar trebui să facem. Asta ar trebui să o spună biserica. Asta ar trebui să fie atitudinea bisericii creștine. Apoi puteți pune în rânduială: daruri, semne, lucrători. Dacă un bărbat are un dar de vindecare divină, asta nu are nimic de-a face cu acela care vorbește în limbi. Cel ce vorbește în limbi nu are nimic de-a face cu cel cu darul prorociei. Vedeți? Noi avem faze diferite ale acelei slujbe.

Când Dumnezeu mi-a dat însărcinarea, mai demult, am bazat-o toată pe acest singur scop: „*Darurile și chemările sunt date fără*

păreră de rău.” Nimeni nu se poate face ceva, de la sine. Dumnezeu vă face ceea ce sunteți, prin harul Lui. Noi nu avem nicio posibilitate să ne facem singuri ceva. Isus a zis: „Cine, dacă s-ar îngriji ar putea adăuga un centimetru la statura lui?” Cine se poate face mai mare sau mai mic, prin faptul că se îngrijează? Nu o puteți face.

Când Dumnezeu mi-a dat însărcinarea, eu m-am îndoit de ea și am zis: „Eu nu sunt suficient de pregătit. Nu am pregătire. Nu pot face aceste lucruri.” Și mulți dintre voi cei care mai trăiți și sunteți aici în această dimineață, vă amintiți când El s-a arătat aici jos la râu, în forma unui Stâlp de foc, a stat deasupra mea și mi-a zis: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis, ca premergător al primei veniri a lui Hristos, tot așa Mesajul tău va premerge a doua Lui venire.”

Priviți ce a urmat. Lumina aceea care a atârnat acolo, a apărut în ziare, a mers peste tot în Statele Unite și în alte țări.

Fratele Lee Vayle, de acolo, era în acel timp în Canada. El își amintește când a apărut poza aceea într-un ziar canadian, așa cred că a fost. Nu a fost așa, Lee Vayle? În ziarul canadian, scria: Lumina tainică apărută deasupra capului predicatorului local, în timp ce boteza. Dar oamenii au zis: „Aceasta este psihologie.”

Dar Dumnezeu a decis să închidă într-o zi gura necredincioșilor, pentru că El a susținut Cuvântul. Același Stâlp de foc care a condus copiii lui Israel, o face în același fel și astăzi, conducând Biserica duhovnicească, El fiind Același care a condus-o și pe cea naturală. El s-a arătat din nou și ei l-au fotografiat în fața criticilor și înaintea examinatorilor. El stă acum, aici deasupra, Adevărul infailibil și face aceleași lucrări, conducând un popor duhovnicesc, așa cum i-a condus mai demult în mod natural, veghind asupra Cuvântului Său. Acum El a zis care era însărcinarea. Amintiți-vă, Dumnezeu niciodată nu s-a îndepărtat de însărcinarea Lui.

Vreau să o desenez pentru voi, într-un fel. O voi face în acest fel. Aici este un semn mic, aceasta este însărcinarea. Aici este o cruciuliță, într-un colț și o Biblie în celălalt colț; dar scrisul este între ele, aici, aceasta este însărcinarea.

Vă provoc înaintea lui Dumnezeu, a lui Isus Hristos și înaintea îngerilor aleși. Însărcinarea a fost: „Roagă-te pentru bolnavi.” Mi-am zis că nu sunt pregătit să o fac. „Dar pentru această cauză te-ai născut. Acestea sunt motivele nașterii și vieții tale deosebite, ca tu să te rogi pentru bolnavi.

Dacă îi vei face să te creadă și vei fi sincer când te rogi, nimic nu va sta înaintea rugăciunii tale, nici chiar cancerul.” Câți ați citit-o în toți

anii aceștia? (Adunarea spune: „Amin.”) Aceasta este peste tot în lume.

Atunci am zis: „Nu o pot face, nu sunt bun pentru așa ceva. Ei nu mă vor crede. Eu sunt sărac. Nu am nicio pregătire.” Aceasta a fost îndoiala mea.

El a zis: „Așa cum lui Moise i s-au dat două semne ca să-i dovedească însărcinarea, la fel îți sunt date ție două semne. Unul din ele va fi pe mâna ta. Celălalt va fi că vei cunoaște tainele inimii lor, gândurile inimii lor. Și prin aceasta ei vor crede, prin aceste două semne.” Țineți bine minte acest lucru. Ascultați-mă și să nu o pierdeți. **Semnul nu este însărcinarea. Semnul numai indică însărcinarea.**

Mergeți aici pe drum și vedeți un semn, pe care scrie: „Cinci mile până la Jeffersonville.” Acel semn nu este Jeffersonville. Acela-i doar semnul care vă arată că sunteți pe drumul corect.

Moise, când s-a dus acolo jos, a avut un semn, un toiag în mâna lui. Semnul aici nu este însărcinarea tot așa cum nu a fost nici la Moise. Cum era dacă toți izraeliții ar fi zis: „Hei, voi toți egiptenii și toți ceilalți evrei, veniți aici. Noi avem un om care poate face un truc cu toiagul lui. Voi ar trebui să-l vedeți. Noi avem un om care poate lua un toiag și face un șarpe din el. Veniți și vedeți-l.” Acela a fost doar un indicator rutier. Nu aceea era însărcinarea lui. Ei nu au așteptat un indicator rutier. Dumnezeu să ne ajute. Ei au așteptat eliberarea.

Și această lume săracă, bolnavă, ologită așteaptă eliberarea, dar caută un indicator rutier. Ai milă! Indicatorul rutier nu este altceva decât un semn care să dovedească însărcinarea. Există o slujbă nouă. Aceasta tocmai mi-a fost descoperită. „Roagă-te pentru bolnavi. Fă doar pe oameni să te creadă.” Dumnezeu niciodată nu o poate părăsi. Este însărcinarea Lui, nu contează ce se întâmplă și cât de mult greșesc eu. Eu greșesc mizerabil. Nu ar fi trebuit niciodată să merg înainte cu semnele acelea. Nu aceea a fost voia lui Dumnezeu, dar Dumnezeu le-a binecuvântat oricum. Dar sunt gata să părăsesc acest munte. Vreau să trec dincolo de Iordan, vreau să-mi împlinesc însărcinarea: „Să faci oamenii să te creadă.”

Am zis: „Ei nu mă vor crede.”

„Îți voi da două semne.”

Acum necazul este că noi am așteptat un semn. „Oh, frate Branham! Vedeți? Ți-ai pus mâna peste el, oh, ar trebui să vezi ce se întâmplă. Stai înaintea lui când ungerea este peste el și îți va spune orice este în inima ta.”

Este adevărat.

M-am dus zilele trecute, aici la spital. Acolo era o femeie și

doctorii nu au putut afla ce era rău cu femeia aceea. Când doctorii au plecat din cameră, doamna s-a dus înapoi și s-a urcat în pat. „Ei au zis că nu mi-au putut găsi ce am rău. Frate Branham, tu îmi poți spune.”

Am zis: „Dacă mă poți crede, îți pot spune.”

Ea a zis: „Eu cred.” Și Duhul Sfânt a zis: „Are cutare și cutare lucru. Și exact aceea a fost. Vedeți dacă nu a fost aceea. Ea este membră a adunării lui Junie Cash.

Acolo, o altă femeia a zis: „Spatele meu. Ei nu pot afla de ce am aceea.”

Am zis: „Crezi că sunt proorocul Lui?”

Ea a zis: „Cred.”

Am zis: „Ce s-a întâmplat acolo, a fost la începutul lunii iunie... Ei încearcă să te opereze pentru o vertebră alunecată. Dar nu este aceea. Este un nerv pișcat. Tu ai ajuns în starea aceasta pentru că ai ridicat greutatea, când ai lucrat la McSpaddin's Market.

Ea a zis: „Îmi amintesc când s-a întâmplat. Îmi amintesc acum de acel lucru.” Dar nu aceea a vindecat-o. Acel semn arăta numai însărcinarea. Încetați să vă mai bazați pe acel indicator rutier. Să mergem la oraș. Să ne ducem de la acest munte. Să mergem în oraș. Să trecem Iordanul.

Eu am greșit. Am făcut ce era rău. De aceea m-am încrezut în aceste predici în felul cum m-am încrezut. Pentru că El a zis: „Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine,” atunci când Brațul acela a venit jos și mi-a arătat astfel în fiecare Scriptură. Foarte mult timp m-am întrebat, fiindcă nu am știut ce era însărcinarea. Am așteptat ceva supranatural dincolo de ea. Dar Dumnezeu nu poate trece peste însărcinarea lui. Dumnezeu a dat însărcinarea, ea trebuia să rămână.

Dar toți penticostalii au vrut semne. Lor le place să le vadă. Biblia spune: „*Un neam rău și preacurvar caută un semn*”, dar însărcinarea a fost: „Roagă-te pentru bolnavi.” Și au fost zeci de mii de mii, pentru care eu nu am reușit să mă rog, fiindcă ei toți au dorit un semn. Toți l-au dorit.

Zilele trecute, am încercat să intru în slujbă și am intrat în cameră. Un bărbat a venit pe platformă și a zis: „Frate Branham, acum doar așteaptă un minut. Cazul meu este diferit. Eu trebuie să știu ceva.”

Am zis: „Ei bine, ar trebui să te examineze un doctor.”

„Oh, eu nu vreau. Eu vreau să știu chiar acum ce am. Cazul meu este diferit.”

Am zis: „Ei bine frate, nu-mi place să o fac.” Am intrat prin

darul divin în el și primul lucru, știți care a fost. Duhul Sfânt s-a mișcat.

El a zis: „Laudă Domnului, este corect.” Apoi am zis: „Acum, veniți voi ceilalți. Dați-mi voie să mă rog pentru voi.”

Când au venit știți ce a spus următorul? „Cazul meu este tot așa de important ca al lui.” Apoi au mai venit vreo șapte sau opt și am încheiat adunarea. Aproape m-a ucis. Așa că întotdeauna m-am întrebat: „De ce mi se întâmplă acest lucru?” Este pentru că am procedat greșit. Semnul este doar indicatorul rutier care arată însărcinarea. Nu semnul este însărcinarea. Acel indicator rutier a fost folosit peste tot, în toată lumea, în toate limbile. În Africa, India, Asia, Europa, în toată lumea și zeci de mii și milioane de oameni știu despre acel indicator rutier. Eu sunt gata să părăsesc acest munte. Vreau să trec dincolo de Iordan. Vreau să ajung la ceva dincolo, unde credința mea se va ridica la acel punct, ca atunci când mă voi ruga pentru oameni, ei să fie vindecați.

Urmăriți numai, Dumnezeu o pune din nou la îndemâna oamenilor. „Tu ai fost născut să te rogi pentru oamenii bolnavi. Dacă îi poți face să te creadă.”

Am zis: „Ei nu vor crede.”

El mi-a zis: „Îți voi da două semne și prin acestea te vor crede.” Dar vedeți ce mult i-a însuflețit acest semn, indicatorul rutier, în loc de însărcinare... „Crede că ai fost trimis să te rogi.”

Când oamenii vin în rând să ne rugăm pentru ei, imediat ce unul atinge punctul absolut - nu pot face nimic referitor la aceea până când ei nu ating punctul acela. Dacă ei o fac, apoi eu pot să spun: „Îți dau...”

Hattie Wright, ea cred că este aici în această dimineață, ea stă chiar aici. Ea a fost prima care a crezut atunci când am văzut veverițele acelea; ea a cunoscut însărcinarea mea cu referire la aceea și cele șapte dați când Dumnezeu a creat ceva. „Același Dumnezeu care a putut crea un berbec pentru Avraam, ca să-l convingă de însărcinarea lui, este Același Dumnezeu care a putut crea o veveriță, fiindcă eu aveam nevoie de ea.”

Micuța Hattie Wright, de acolo, care stă în spate, cu inima ei departe de lucrurile lumii, a crezut și a zis: „Frate Branham acesta nu este altceva decât adevărul.” Ea nu a zis-o de aici (din cap). Dumnezeu a vorbit-o din inima ei.

Am zis: „Hattie, cere ce vrei. Eu ți-o voi da.”

Ea a zis: „Ce trebuie să cer?”

Am zis: „Tu ai un tată bătrân și mama ta care stă aici. Tu ai o soră oloagă.” Ea încă mai este într-un cărucior. „Tu poți cere ceva

pentru ea. Tu poți cere pentru mama ta, pentru tatăl tău. Tu ești săracă. Tu nu ai bani. Cere ce vrei.”

Ea a zis: „Ei bine, nu știu ce să cer.”

Am zis: „Nici eu nu știu.”

Ea a mai zis: „Cea mai mare dorință a mea este salvarea celor doi fii ai mei.”

Am zis: „Îți dau băieții în Numele lui Isus Hristos.” Și ei au fost convertiți amândoi. A fost dragostea Domnului Isus. Amândoi au fost botezați în Numele Lui și-L slujesc zilnic pe Dumnezeu, din toată inima lor.

Ed Daulton, care stă aici pe undeva, este chiar aici jos. Cu copiii lui s-a întâmplat același lucru.

Am văzut, într-o campanie, cel puțin, opt sau nouă sute, poate o mie de oameni într-o adunare, trecând pe platformă, unul câte unul. Știți că primul lucru este să mă urc pe platformă și să mă rog pentru ei. Și sigur că ei se fac bine. Și iată că vine o fetiță cu leucemie. Era pe moarte. Eu știam ce era rău cu fetița. Dar nu am zis niciun cuvânt, nici unuia dintre ei. Și când a ajuns fetița aceea la mine, am zis: „Dragă îți dau dorința inimii tale. Tu ai leucemie. Și îți dau vindecarea, în Numele Domnului Isus.”

M-am întors spre audiență și am zis: „Vă provoc pe fiecare de aici. Duceți fetița aceasta la un doctor să o examineze, să vedeți dacă mai are vreo urmă de leucemie.” De ce? Acea copilă a auzit, ca și curva Rahav și ea a crezut-o din toată inima ei. Așa că Dumnezeu, prin Duhul Lui, s-a mișcat înapoi și mi-a zis: „Acea este ea.” Au trecut sute pe la platformă, fără să primească ceva, din câte știu eu. Eu doar m-am rugat pentru ei.

Aceasta conduce înapoi la oameni: „Dacă vei crede.” Însărcinarea s-a dat. Ea este originalul. Semnul de circulație a fost pus. Dacă Îl puteți crede, dacă veți crede că Dumnezeu m-a trimis în lume să mă rog pentru oamenii bolnavi, eu voi putea să mă rog rugăciunea credinței pentru voi.

Dumnezeu nu va ieși niciodată din însărcinarea Lui. Eu am greșit cu El. Am început-o aici, cu vreo patrusprezece ani, fără altceva decât darul deosebirii directe, apoi a continuat în jurul nostru și prin toată lumea, până la zeci de mii de ori, milioane de cazuri după părerea mea. Eu vă întreb un singur lucru: „A dat greș vreodată?” Nu, domnule. Și dacă semnul nu a greșit, cu atât mai mult nu va greși însărcinarea. Semnul este partea minoră; dacă semnul care indică spre oraș nu greșește și vă arată că orașul este într-acolo, cu atât mai mult va fi orașul acolo când veți ajunge în el. Iată însărcinarea.

Dar acum slujba mea se schimbă, deja s-a schimbat. Voi mai folosi darul deosebirii. Ei încă o vor mai cere, am simțit că Dumnezeu vrea să o spun. Dar până atunci îmi voi pune mâinile peste bolnavi și mă voi ruga, așa cum mi-a spus El să o fac și să mă țin de însărcinarea mea. Am așteptat mult timp după acest lucru, dar cred că luăm deja Țara făgăduită. Tot așa de sigur cum vom fi noi, vor fi și câteva femei, ca Rahav așteptându-ne și vor exista câțiva care Îl vor crede din toată inima. Câți cred că aceasta este absolut biblică? („Amin.”) Este exact ceea ce a zis El. Aceasta este însărcinarea, iar acestea sunt semnele de circulație care indică spre însărcinare.

Acum vă provoc pe fiecare să-mi arate dacă în aceste benzi, oriunde au mers ele în lume, arătați-mi o dată când El a spus ceva greșit de pe platformă sau în vreo viziune sau orice altceva a spus, în afara faptului că tot ce a spus El a fost corect și s-a împlinit, exact cum a zis El. El a spus fiecărei persoane exact care erau necazurile lor și totul în legătură cu ele, de unde au venit și tot ce trebuia să facă. Și de fiecare dată când El a zis: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”, la orice vindecare, aceea s-a întâmplat așa cum a zis El. Dacă știți voi una, dați-mi voie să știu și eu de ea. Voi merge la banda aceea să o găsesc. Dar El nu a greșit niciodată, fiindcă El nu poate greși. Semnul a fost dat de Dumnezeu și El nu poate greși. Și înainte ca Dumnezeu să dea semnul, El a dat însărcinarea, înainte de a putea fi un semn care să indice spre un oraș, trebuie să fie mai întâi orașul spre care să indice semnul. Dacă ați crezut cu toată inima, o veți primi. „Rugăciunea credinței va vindeca pe cel bolnav și Dumnezeu îl va ridica.”

Acum, eu însumi m-am bazat prea tare pe semnul de circulație. „Doamne, arată-mi despre omul acesta înainte de a mă ruga pentru el, că altfel nu știu ce aș putea să fac.” Ce crudă a fost purtarea mea! Cer adunării să mă ierte. Adunările din lume, cei care ascultați această bandă, iertați-mă. Am greșit. Nu ar fi trebuit să mă port în felul acesta. Nu aceea a fost însărcinarea Lui de la început. Acela a fost doar semnul care indica spre însărcinare. Eu ar fi trebuit să mă rog pentru bolnavi, în orice loc.

Acum, vedeți, aceea este din nou la îndemâna oamenilor, dacă ei vor crede că Dumnezeu m-a însărcinat să fac aceasta. Iat-o aici în Cuvânt, însărcinarea este în concordanță cu Cuvântul.

Desenez aici cu degetul un arc, un curcubeu. Acela-i un legământ pe care Dumnezeu l-a făcut cu poporul. El a făcut un legământ cu rasa umană, că nu va mai distruge lumea cu apă. El a făcut un legământ cu apostolii Lui. El a făcut un legământ cu proorocul Lui. Și cu vreo

patrusprezece, cincisprezece ani în urmă, în 1937, în mai 1937, atunci cred că a fost, Dumnezeu a făcut un legământ cu mine, zicându-mi: „Te-ai născut în această lume să te rogi pentru oamenii bolnavi. Dacă îi vei putea face să te creadă”, - inima mea a fost totdeauna pentru oameni. „Dacă vei putea face pe oamenii aceia să te creadă, atunci să fii sincer când te rogi și nimic nu va putea sta înaintea rugăciunii tale.”

Vă voi spune ceva cu sinceritate și cu rușine. Dacă cineva ar fi trebuit să aibă credință, acela sunt eu. Să văd ce a făcut El pentru mine, de unde m-a scos, din groapa în care am fost căzut! Să văd, prin viața mea, ceea ce a făcut El! Vedeți, dacă vreau să spun ceva, Dumnezeu va veni acolo să o sprijine cu adevărat.

Cu ani în urmă, v-am spus că atunci când aveam șapte ani a venit un Înger la mine, o lumină, un vârtej de vânt, învârtindu-se într-un tufiș și mi-a spus: „Niciodată să nu fumezi, să nu bei, sau altceva, pentru că atunci când vei fi mai mare, va fi o lucrare pentru tine.” Voi aveți dreptul să vă îndoiiți de aceasta. Nu că aveți dreptul, dar v-ați putea îndoii de ea.

Aici jos la râu, când El a coborât și S-a dovedit în acea lumină, acolo unde stăteam, mulți din voi care sunteți aici în această dimineață, ați fost prezenți acolo. Și mulți știți că acesta este adevărul.

Mulți vă amintiți când mi-a dat însărcinarea, El a zis: „Du-te că va începe o trezire și această slujbă se va duce în toată lumea.” A început atunci o trezire, cum nu a mai fost până atunci. Trezirea merge înainte acum și în toată lumea sunt mari campanii de vindecare. Și eu, doar un mic șoricel... Nu spun asta să o necinstesc pe mama care stă aici, nici pe tatăl meu care a trecut și ale cărui predici funerare au fost predicate de la acest amvon. Am fost crescuți într-o familie groaznică. Voi o cunoașteți. Nici unul dintre noi nu a fost creștin. Tatăl meu a băut. Dumnezeu a luat băiatul unui bețiv și l-a spălat în Sângele Lui. Când mergeam în oraș și vroiam să vorbesc cu cineva, cu vreun om, el vorbea cu mine doar dacă nu mai era nimeni cu cine să vorbească. Când venea cineva sus, nu conta cine venea sus, se ducea de la mine fiindcă eram fiul unui bețiv. Mulți dintre voi, oamenii de aici, din biserica mea, știți că acesta-i adevărul. Am avut un nume care niciodată nu i-a atras pe oameni.

Odată, chiar s-a zis în oraș, de către o persoană care venea în casa noastră: „Vrei să te asociezi cu un gunoi ca acela?” Oh! Dar, Dumnezeule, ce am făcut eu ca să nu continui în felul acela? Sângele lui Isus Hristos a făcut-o. Eu nu am pregătire. Nu am personalitate. Nu am nimic.

Zilele trecute mi-am trimis copiii la școală. Eu le-am putut

cumpăra cărți și alte lucruri necesare. Cât de mulțumitor am fost! Eu mergeam la școală fără pantofi, părul îmi atârna pe gât, fără haine; o hăinuță veche, fără cămașă sub ea; nu aveam niciun creion sau o coală de hârtie pe care să scriu. A trebuit să cerșesc un creion, un creion obișnuit de un penny și o coală de hârtie, pe care să pot scrie câteva probleme care erau pe tablă. Nu aveam nimic. Era rău.

Îmi amintesc că într-o zi, citeam într-o carte despre Abraham Lincoln, care a coborât cu o barcă, cred că spre New Orleans. Acolo a văzut pe o pășune cum stăteau niște copii mici cu piciorușele goale, lângă o vacă bătrână care a dormit toată noaptea afară și a topit gheața de sub ea. Ei stăteau acolo și cântau: „Voi aveți pantofi și eu am pantofi și toți copiii lui Dumnezeu au pantofi.”

Când a coborât din barcă, el s-a uitat și acolo mai era un om de culoare mare și sănătos, stând în țarcul cu boi. Soțioara lui stătea cu un bebeluș în brațe și plângea. Ei au vândut bebelușul, să-l încrucișeze cu femeii mai mari, să facă din el sclavi mai mari.

Lincoln și-a strâns mâinile în acest fel și și-a lovit pumnii unul de celălalt. El a zis: „Este greșit. Într-o zi o voi lovi, chiar dacă mă va costa viața.” Și l-a costat viața, dar el a lovit-o și a ucis-o. Și eu am zis: „Această băutură, această trăire este greșită. Într-o zi o voi lovi.” Dar cum urma să o lovesc, cu numele pe care l-am avut? Nimeni nu vorbea cu mine. Pentru acel motiv m-am îndoit de însărcinarea mea. Nimeni nu mi-a purtat de grijă. Nu era nimeni, nicăieri; doar aici, între oamenii mei din adunare.

Prin harul lui Dumnezeu, a trebuit să plec de acasă, nici nu mai puteam sta acolo, pentru că oamenii din toată lumea mă chemau la ei. Și erau oameni de toate felurile, potențați, monarhi, regi, oameni mari, oameni de afaceri, predicatori. Mă chemau din toată lumea; sunau, sunau, sunau, zi și noapte, seară de seară. Cine a făcut-o? Sângele lui Isus Hristos care era în sufletul meu. Tot așa cum sângele lui Abraham Lincoln a îndepărtat lanțul robiei de pe oamenii de culoare, Sângele lui Isus Hristos a îndepărtat cătușele păcatului de la mine și m-a adus de la un nume care era mai jos decât un nume de animal, la un nume al unui fiu al Lui, al harului Său.

În această dimineață, sunt gata să mă duc la Iordan. Sunt gata să stau pentru însărcinarea mea. Eu îi iubeam pe oameni și mă îngrijeam de ei. El mi-a vorbit, viziune după viziune și eu nu am timp să le spun pe toate, iar voi le știți. Ele sunt scrise aici, pe spatele predicilor. El îmi zicea: „Tu te îngrijești prea mult de oameni, dacă umbli cu Mine, vei umbla

singur. Tu pui prea multă bază pe semnele acelea.” Nu mai știi cum erau celelalte viziuni, dar a venit ceasul când am văzut Mâna Lui, venind la Iosua 1 și El mi-a zis: „Așa cum am fost cu Moise, voi fi și cu tine.” În această dimineață eu o cred. Din această zi înainte, îl voi sluji pe Dumnezeu cu însărcinarea mea. Dacă El vrea să-mi arate semne sau viziuni, El mi le poate arăta. Dacă nu mi le arată, de acum încolo, eu nu voi mai sta înaintea oamenilor, încercând să las credința lor să tragă ceva din mine. Mă voi ruga pentru bolnavi, îi voi preda lui Dumnezeu și îi voi lăsa să plece. Dacă ei cred însărcinarea, Dumnezeu este tot așa de adevărat s-o confirme. El m-a adus până aici, tot așa cum a făcut cu Moise. Așa cum a făcut cu Iosua, tot așa El o va mai face.

Rugăciunea mea smerită este: „Dumnezeule, iartă-mă! Lasă-mă să mă ridic și să încerc din nou. Ajută-mă, Doamne. Lasă-mă să-i conduc pe acești oameni și să-i înrădăcinez în Cuvânt, să ne putem duce la Iordan și să intrăm în Țara făgăduită, unde marea Biserică a lui Dumnezeu, răscumpărată, va fi salvată, ca să nu mai păcătuiască.” Aceasta este dorința mea în această dimineață. Eu o cred și o trăiesc. Credeți-o și fiți vindecați. V-o spun în Numele Domnului.

Să ne rugăm:

Doamne, Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, Autorul Vieții veșnice și Dătătorul fiecărui dar bun, fie ca harul și mila Ta să fie mai întâi peste slujitorul Tău, Doamne. Eu am greșit înaintea Ta, pentru că am folosit greșit ceva ce a fost divin, fiindcă oamenii au tras-o din mine. Doamne, Dumnezeule, Te rog cu toată inima mea ca din acest ceas înainte să mă însărcinezi Tu, cu Duhul Tău. Ajută, Tu, necredinței mele. Și când bărbații și femeile vor veni să mă rog pentru ei, atunci să o pot face atâta timp cât Tu Îmi dai suflare de viață. Fie ca acum ei să creadă, Tată, în timp ce ne vom ruga pentru ei. Fie ca această însărcinare ce mi-ai dat-o, să fiu în stare să o duc în toată lumea și când ajung în anumite locuri unde semnul de circulație a fost ținut, fie ca ei să știe că acela doar indică spre însărcinare. Fie ca ei să aibă credință.

Doamne, eu nu mă aștept ca un semn sau altceva să îmi spună anumite lucruri sau că acea persoană se va face bine. Voi merge să întâmpin dușmanul cu credință în inima mea. Voi merge să-l provoc cu Sângele lui Isus Hristos. Prin Sângele lui Isus Hristos, el nu poate rezista.

Acum, dacă toate aceste lucruri au fost adevărate și s-au dovedit a fi corecte, tot așa vei vindeca fiecare bolnav când mă voi ruga pentru ei, Doamne. Acesta este Cuvântul Tău, aceasta este făgăduința Ta și

aceasta doresc să o fac. Ajută necredinței mele.

Doamne, iartă-mi păcatul neascultării de Tine. Nu știam ce să fac. Dacă eu am făcut-o, Doamne, nu mi-a fost descoperit clar, dar acum îmi este. Eu știu acum unde stau și îmi cunosc însărcinarea. Nu voi lăsa acest Cuvânt să se depărteze de gura mea, zi sau noapte. Întotdeauna am stat alături de El, Doamne, am stat cu El, spunându-le oamenilor că dacă ceea ce cred nu ar fi Cuvântul lui Dumnezeu, așa avea îndoieli asupra Lui. Dar nu așa predica și nu așa face nimic numai dacă ceea ce cred este Cuvântul lui Dumnezeu.

Doamne, eu am obosit, de când calc tot același teren, așa cum am zis seara trecută: „Patruzeci de ani în pustie, înainte și înapoi.” Dar, Dumnezeu i-a binecuvântat, crescând copiii, oile și toate celelalte, turmele și cirezile. Dumnezeu, Tu i-ai binecuvântat, dar într-o zi Tu ai zis: „Voi ați stat destul pe acest munte. Oh, urcați-vă spre nord, spre Iordan.”

Dumnezeule, eu las aceste semne de circulație, pentru că ele indică spre o Țară mai bună. Eu m-aș putea clătina, m-aș putea duce în preajma amaleciților, m-aș putea duce printre hitiți sau cananiți, așa putea trece prin critici, dar Doamne, eu continuu să merg înainte. Eu știu că există o țară, undeva dincolo. Există undeva, o stare, un loc unde să putem ajunge și unde vei răspunde rugăciunii și orice vom cere ne va fi dat. Nici cancerul nu va mai rezista înaintea rugăciunii. Eu știu că acesta este adevărul. Acesta îl cred eu și aștept după El, Doamne. Eu mă predau Ție, în această dimineață, pentru a-Ți sluji Ție, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Crede numai, crede numai,

Totul e posibil, crede numai;

Acum, s-a oprit banda, pentru că ea va merge în jurul lumii. Aceasta este din inima mea. O poți înțelege, biserică? Amin!

Dumnezeu nu poate niciodată să spună ceva și apoi să treacă peste ce a spus. Cuvintele Lui sunt infailibile. Făgăduințele Lui sunt adevărate. Tot timpul El a așteptat acest ceas. Vedeți? Aceasta este rugăciunea credinței care salvează bolnavul, nu un semn. „Dacă poți crede,” a spus Isus. „Eu pot! Eu pot!, dacă tu crezi.” Acum dacă Dumnezeu mi-a dat puterea să mă rog rugăciunea credinței pentru voi, dacă El a promis-o și a dovedit că acesta-i adevărul, atunci veți crede? (Adunarea spune: „Amin.”) Primiți ceea ce cereți, dacă credeți. „Dacă vei putea face pe oameni să te creadă și vei fi sincer când te rogi, nimic nu va putea sta înaintea rugăciunii tale.”

Frate și soră, dacă am vrut să fiu cândva sincer, aceea este acum, după toate greșelile mele arătate. Motivul că am adus aceste mesaje

anterioare, a fost că Dumnezeu a arătat acolo că El este plin de milă. Moise, un om așa de mare, a făcut greșelile lui. Apoi când s-a ridicat Iosua și el urma să le facă pe ale lui. Dar Dumnezeu a spus: „Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine.”

Acum priviți la Dumnezeu care după doi ani a îndreptat acel text din Scriptură spre mine. „Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi cu tine. Eu nu mă voi uita la greșelile tale.” El a știut că va veni acest ceas. Vedeți, acum el este din nou aici, fiindcă Dumnezeu nu poate trece niciodată peste însărcinarea pe care a dat-o.

„Prin credință sunteți salvați.” Câți o știți? (Adunarea spune: „Amin.”) Nu contează câți oameni buni se roagă pentru voi, câți predicatori buni vă predică, voi trebuie să aveți propria voastră credință personală, pentru salvare. Este corect? („Amin.”) Ea este propria voastră credință. Nu contează câte predici bune auziți, câtor biserici bune aparțineți. Este propria voastră credință, aceea care vă salvează. Nici cât de tare sau cât de mult strigați, cât de mult cereți, cât de mult dansați în Duhul; voi sunteți salvați numai prin credință. Este corect? („Amin.”) Aceasta este singura cale prin care puteți fi vindecați.

Dacă Dumnezeu dă unui om un mesaj și dacă un predicator predică salvarea, printr-un mesaj, vedeți că mesajul acela este adevărat, dacă Dumnezeu îl dovedește prin Cuvântul Lui. Atunci cu atât mai mult ar trebui să credeți un dar de vindecare, care a fost dovedit prin Cuvânt și printr-un Înger, cu două semne care au arătat infailibilitatea lor; cu cât mai mult ar trebui să credeți!

Pentru a arăta că aceea a fost voia desăvârșită a lui Dumnezeu să o fac, semnele m-au slăbit întotdeauna. Am văzut-o în ultimele adunări, unde am luat oamenii la rând. Mai întâi am avut vreo trei seri, fără să dăm bilete de rugăciune. Apoi am avut o adunare așa de mare, încât a trebuit să dăm bilete de rugăciune. Odată, eu m-am ridicat și am dat cincizeci sau șaptezeci și cinci de bilete. Poate am avut patruzeci sau cincizeci de cazuri cu darul deosebirii, în fiecare seară. Ce mi-a făcut acel lucru? Când ungerea a plecat și adunarea s-a încheiat, eu am uitat unde mă aflam; voiam să știu de unde am venit, pe autostradă. Și voi vreți să-mi spuneți că Dumnezeu face aceea unui om? Nu, domnule. A fost din cauza omului care și-a făcut-o el însuși prin faptul că a luat semnul de circulație, în locul însărcinării. M-am oprit acolo, pe marginea drumului, sub un pom bătrân, în Washington sau undeva acolo sus. Am zis: „Doamne, dacă mă vei lăsa să mă scutur, să-mi revin și să fiu din nou bine, ajută-mă să știu

care este adevărul, să pot fi corect cu oamenii și cu însărcinarea pe care mi-ai dat-o.”

Dar, acum o am. Am stat aici jos zilele trecute, cam la revărsatul zorilor, pe coasta muntelui, în Kentucky și El mi-a descoperit-o. Aceasta este. Acum merg în Numele Domnului Isus.

Crede-o și vei trăi. Crede-o și te faci sănătos. Eu nu pot face pe nimeni să o creadă. Voi înșivă trebuie să o credeți. Eu v-am spus doar adevărul. Dumnezeu a mărturisit că acela este adevărul, prin Cuvântul Lui, prin Îngerul Său, prin semne și minuni, mai mult de doisprezece ani. Dacă ei nu-l vor crede acum, nu-l vor mai crede niciodată. Este corect? Dar a venit ceasul când am obosit stând pe acest munte. Aș vrea să mă urc la Iordan. Aș vrea să intru în plinătatea făgăduințelor. Aș vrea să primesc credința în mine însumi, să nu mă mai uit la un semn, să nu mai privesc la ce ar putea descoperi Dumnezeu, nici la un semn de circulație. Aș vrea să mă uit la Calvar și să zic: „Prin credință, vin, Doamne, Dumnezeule. Eu vin în Numele Domnului Isus.”

Acum sunt aici, în această dimineață, câțiva pentru care să mă rog. Vin să întâmpin bolile și suferințele din trupul vostru, în Numele lui Isus Hristos. O voi face până când Dumnezeu va lua viața din mine. Atâta timp cât El îmi dă direcție și înțelegere, voi veni să mă rog. Să nu greșiți în ceea ce credeți, ca atunci când mă rog pentru voi să vă faceți bine. Dacă nu o credeți, atunci să nu veniți deloc, pentru că doar vă veți răni.

Acum aceasta este pe bandă și este aici, în inimă. De acum înainte, nu voi mai folosi darul deosebirii, până când Dumnezeu nu îmi va spune să o fac. Dacă îmi va zice: „Du-te, spune-i acelei persoane un anumit lucru,” atunci voi merge să spun. El îmi va zice: „Fă un anumit lucru,” voi merge să-l fac.

Eu vin în Numele Domnului Isus, ca slujitorul Lui. Dacă Dumnezeu nu a dovedit de data asta că v-am spus adevărul, atunci să nu mă mai credeți niciodată că v-am spus adevărul. Amin. Este corect. Este adevărat. Câți vor să ne rugăm pentru ei, ridicați-vă mâinile. Bine.

Azi nu vom da bilete de rugăciune. Când suntem în adunări mici ca acestea, nu este nevoie de bilete. Când suntem în adunări mari, va trebui să dăm bilete de rugăciune, dacă trebuie să ne rugăm pentru cinci sute de oameni. Noi încă trebuie să le dăm, fiindcă aveți prea mulți care se vor înghesui în jurul vostru. Înțelegeți?

Câți cred că aceasta este voia lui Dumnezeu? (Adunarea spune: „Amin.”) Oh, ceva mă face să simt că am făcut-o corect. Acea a ieșit

din pieptul meu. A fost acolo de doisprezece ani, fiindcă știam că era ceva greșit, frate Lee. Acum știu că a plecat de acolo. Am zis-o și este înregistrată. Acum a ieșit din pieptul meu.

Amintiți-vă, voi puteți fi salvați numai prin propria voastră credință. Puteți fi vindecați numai prin propria voastră credință. Credeți că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu? (Adunarea zice: „Amin.”) Credeți că păstorul vostru de la biserica la care mergeți, este un om al lui Dumnezeu? Dacă nu credeți, atunci ar trebui să o părăsiți și să mergeți la una, al cărui păstor este un om al lui Dumnezeu. Apoi dacă îl credeți și credeți că el vă spune adevărul, atunci acceptați-l. Credința voastră personală în Hristos v-a salvat. Nu contează cât de bun este păstorul vostru sau cât de evlavios; nici cât de sfântă este mama voastră; nici cât de adevărat este Cuvântul lui Dumnezeu; nici cât de mult plângeți, când vă rugați. Contează credința voastră care vă salvează, numai prin credință sunteți mântuiți.

Acum, același lucru se aplică și aici. Cuvântul lui Dumnezeu a spus că ne va trimite aceasta în ultimele zile. Acum, prin două predici am adus împreună Israelul natural și cel duhovnicesc. **Noi așteptăm pe Iosua al acestei zile, care este Duhul Sfânt, să ne conducă în Țară. Dar El trebuie să vorbească prin cineva, fiindcă El este Duh. Eu v-am spus ce mi-a spus El.** Acum credeți și fiți vindecați.

Acum, amintiți-vă, fiecare din cei veniți în acest rând de rugăciune: boala va veni din nou peste voi, dacă nu credeți cu toată inima voastră. Acesta-i adevărul. Voi trebuie să credeți. Acum amintiți-vă, voi sunteți cei care sunteți bolnavi. Dumnezeu a zis-o în Biblia Lui. El L-a trimis prin mesagerul Lui și L-a dovedit prin Îngerul Lui. Acum trebuie să-L credeți.

Acum, voi care vreți să ne rugăm pentru voi, iată ce a zis Biblia: „Dacă puneți mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa.” Acesta-i adevărul. Și noi vrem să o credem acum, cu toată inima și Dumnezeu va asigura vindecarea voastră.

Acum, pentru voi pentru care ne vom ruga, veți crede absolut că veți fi vindecați? (Oamenii din rândul de rugăciune zic: „Da.”) Dacă nu credeți, să nu veniți. Dacă credeți, este datoria voastră să veniți.

Acum, eu nu sunt un vindecător, dar am un dar de vindecare. S-a mărturisit despre el. S-a dovedit că acela-i adevărul. Îmi amintesc că, cu mult timp în urmă, m-am dus aici la spital. Eram doar un predicator baptist local și mă duceam la spital. Acolo era o soră bătrână de spital, care locuia în Parcul Howard. Nu știu dacă ea mai este la spital sau nu. Ea spunea pacienților: „Acum vă veți face bine, te vei face bine. Un mic

predicator baptist vine să se roage pentru tine.” Vedeți? Acela a fost doar începutul. Dar acum a trebuit să se răspândească de aici, în toată lumea.

De aceea mi-a dat El aceste semne, ca să compenseze lipsa mea de educație. Dacă aș fi avut educația unora dintre ceilalți predicatori, ca de exemplu fratele Neville sau doctorul Vayle sau ca unii din ei, eu nu trebuia să mai am aceste semne. Dar a trebuit să le am, ca să completeze educația. A trebuit să am semnele. Dar și semnele s-au dovedit tot atât de eficiente, cum ar fi fost pregătirea. Dar vedeți, dacă nu aveți calificarea, Dumnezeu poate să vă dea calificarea.

Acum aveți credință și credeți! Asta aș vrea să o promiteți lui Dumnezeu, acolo unde stați. Fiindcă dacă n-o aveți, nu vă va ajuta. Aș vrea ca fiecare dintre voi să lase la o parte orice umbră de îndoială și când veniți prin rând și mă rog pentru voi, aș vrea să ieșiți pe aici. Voi poate nu veți vedea niciun rezultat. Dar nu așa a zis Isus: „Ați văzut ceva? Ați simțit?” Nu, El a zis: „Ați crezut? Ați crezut-o? Dacă poți crede.”

Am observat un lucru pe drum. Mă rog pentru oameni, dar unii dintre ei nu au observat-o; El a lucrat înainte cu darul deosebirii, dar ei mergeau mai departe, zicând: „Aha! Eu nu am primit nimic, El nu mi-a spus nimic.” De obicei acea persoană nu a primit nimic. Dar mai vin și unii prin rând care zic: „Îți mulțumesc, Doamne, eu o cred.” Ei sunt aceia despre care am auzit: „Știi frate Branham, nu am simțit nimic timp de câteva zile, poate după două sau trei săptămâni. Dar deodată, am început să simt că lucrul acela m-a părăsit. A plecat boala.”

Poate spuneți că voi credeți. Sunt trei grupe de oameni care participă la această adunare. Aceia sunt: necredincioșii, credincioșii prefăcuți și credincioșii. Unii dintre ei se prefac că cred. „Oh, da, eu cred,” dar ei nu cred. Dacă credeți, El vă vindecă.

Aș vrea să vă spun un lucru. Dacă o credeți, este cu neputință pentru voi să nu fiți vindecați. Ascultați. Dați-mi voie să o repet. Este total imposibil ca voi să nu fiți vindecați, dacă o credeți.

Mai întâi Cuvântul lui Dumnezeu a dat însărcinarea. Voi o credeți? (Adunarea zice: „Amin.”) Așa a zis mai întâi Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este deasupra oricărui lucru. Al doilea lucru, Îngerul Domnului a dovedit-o, semnele au dovedit-o. Este corect? („Amin.”) Nu a fost nicio greșală, nicăieri. Nu este nicio greșală în Cuvântul lui Dumnezeu, El n-a zis niciodată: „Eu le-am dat odată vindecarea, dar acum o iau înapoi de la ei.” Aș vrea ca cineva să-mi arate unde scrie. Vă voi arăta unde Isus Și-a însărcinat Biserica să se roage pentru bolnavi și rugăciunea

credinței va salva bolnavii. Acum spuneți-mi unde a zis El că nu se va mai întâmpla. Arătați-mi în Biblie.

El a zis că în ultimele zile va face anumite lucruri, va ridica aceste lucruri. Priviți ce s-a întâmplat, El și-a ținut Cuvântul. V-am spus că El m-a însărcinat, acum lumea o știe, știința o știe și Îngerul Domnului o dovedește, iar rezultatele au arătat că acesta-i adevărul.

Acum, singurul lucru care v-ar reține să nu fiți vindecați, ar fi ca voi să nu credeți. Să ne aplecăm capul și să ne rugăm:

Tatăl nostru Ceresc, aici stau orbi, ologi, bolnavi pe moarte, cu cancer, ulcere, tumori. Ei toți stau aici în rând, Doamne. Eu am predicat Cuvântul și de doisprezece ani Tu L-ai confirmat în toată lumea. Eu am cerut iertare și știu că nu am făcut-o cu voia. Am făcut-o fiindcă m-am gândit că o fac bine. Acum eu vin, Doamne, eu vin la Tine smerit și Îți cer să-mi binecuvântezi rugăciunea și acum când mă rog pentru acești oameni, fiecare dintre ei să fie vindecat. Binecuvântează credința lor. Ajută necredinței noastre, Doamne. Și fie ca fiecare, în această dimineață, să prindă într-adevăr viziunea. Fie ca niciunul să nu piardă niciuna din ele. Dar fie ca ei să o vadă biblic și să se gândească la Îngerul Domnului, care cu un timp în urmă, la început mi-a zis: „Așa cum lui Moise i-au fost date două daruri.” Apoi acum doi ani, să-mi arate Biblia și un Braț coborând, ca acela care a scris pe zidul Babilonului; un Braț uman, care a arătat în Biblie, chiar la Iosua 1: „*Așa cum am fost cu Moise, tot la fel voi fi cu tine.*” Și aici, în această dimineață, Tată, ai adus-o la lumină. Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne. Iartă-mă pentru greșeala mea. Iar acum, în timp ce merg în această adunare de rugăciune, fie ca Puterea lui Dumnezeu să vindece orice persoană bolnavă care vine în rând. Eu merg ca slujitor al Tău, fără să mai cer o ungere specială. Dar știind că în viața mea este însărcinarea Ta, merg să o duc la îndeplinire, în Numele lui Isus Hristos.

Acum, frate Neville, dacă vrei să te ridici. Cu acest dar, eu nu voi mai unge cu ulei. Vedeți? Eu voi face ceea ce mi-a spus El să fac. Însărcinarea mea este: „Fă-i pe oameni să te creadă. Fii sincer.” Credeți? (Adunarea zice: „Amin.”) Și eu sunt sincer. Ceva trebuie să se întâmple.

Fratele Neville vă va conduce în cântare. Voi toți rugați-vă în liniște, în timp ce mă rog pentru bolnavi. (Fratele Neville începe să cânte: „Crede numai.”)

Doamne Isuse, voi pune mâinile peste femeia cu pietre la rinichi. Și le mustru, în Numele, în Numele lui Isus Hristos. Fie ca ea să fie vindecată

Ce s-a întâmplat? Care este necazul tău?

Doamne, îmi pun mâinile peste fratele meu, cu o boală de prostată. Și mustru această putere a Diavolului, în Numele lui Isus Hristos. Amin. El va primi vindecarea.

Doamne, îmi pun mâinile peste sora mea cu aceste picioare umflate. Mustru această umflătură, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Du-te, crede-o, soră și o vei primi.

Doamne! Cu boală de inimă și alte boli. Îmi pun mâinile peste sora mea și mustru aceasta, prin însărcinarea mea, în Numele lui Isus.

Doamne, lipsită de vedere și boală de inimă. Eu mustru, pentru această femeie, prin însărcinarea mea de la Dumnezeu, în Numele lui Isus. Amin. Va fi în ordine soră. Eu o cred cu toată inima mea.

Este adevărat. Dacă este timpul să pleci, pentru că trebuie să pleci într-un fel. Este corect. Dar înainte de a vă spune ceva, dacă vei fi sincer și nu te îndoiești de aceea, te vei face bine. Așa este.

Lazăr a fost înviat din morți și el a murit din nou. Dar a fost înviat din morți, să arate că Dumnezeu Își menține oferta către oameni. El a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Crezi tu Marie, aceasta? Eu sunt însărcinat de Dumnezeu, să învii morții. O crezi?”

Ea a zis: „Da, Doamne. Eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, care a venit în lume.”

El a zis: „Unde l-ați îngropat?” Și el a trebuit să moară din nou. Dar Domnul l-a înviat ca să arate că El era Învierea și Viața.

Dumnezeu face lucrurile acelea și altele în rânduiala Sa divină. Oh, cât sunt bucuros să o spun. Fiecare lucru este în ordine divină. Dacă puteți crede, orice lucru veți cere vi se va da. Așa trebuie să fie.

Doar continuați să vă rugați acum, în timp ce încheiem rândul.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Doamne Isuse, sora noastră este foarte bolnavă și a stat aici să mă audă predicând Cuvântul. Fă ca această mică moleșală și îndoială să se îndepărteze de la toți, Doamne. Fie ca ei să se ridice, să părăsească acest munte vechi, unde umblă înainte și înapoi și să meargă la Iordan, Doamne. Acordă aceasta, Doamne. Fă ca sora noastră să meargă din acest ceas pe această cărare înainte și să creadă că Dumnezeu îi vindecă trupul. Te rog în Numele lui Isus. Crede și du-te pe drumul tău.

Dumnezeu să te binecuvânteze.

Doamne Isuse, dăruiește-i dorința inimii ei, pentru fiica și familia ei. Mă rog ca în Numele lui Isus să o primească, în timp ce

ofer rugăciunea mea, prin credință și îmi pun mâinile peste ea. Dacă nu te-ai crede, nu mi-ai pune mâinile. Dacă ai ști că nu o vei vindeca, nu m-ai ruga pentru ea. Dar eu cred, Doamne și ea crede, la fel. Și noi ne punem credința împreună și credem! Amin.

(Un frate vorbește cu fratele Branham.) Dumnezeu, binecuvântează pe acest bărbat. Doamne, mă rog pentru copiii lui scumpi pe care îi vrea salvați. Auzul său a slăbit. Doctorul spune că mai are și cataractă la ochi. El vrea să trăiască pentru gloria lui Dumnezeu. Acordă asta pentru el, Doamne, în timp ce fac această cerere pentru fratele meu și el o va avea în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Nu te îndoii. Crede ce ai cerut.

(O soră vorbește cu fratele Branham.) Fii binecuvântată, soră!

Doamne, această soră sârmană stă aici pentru ea. Este ceva, Doamne, ce o rănește. Ea va merge pentru un transplant de piele. Ea se roagă pentru salvarea trupului ei. Ea se roagă pentru cei dragi ai ei. Ea a cerut eliberare de starea ei nervoasă, Doamne, care este gata să erupă. Dumnezeu, mă rog ca tu să acorzi dorința inimii. Vindec-o de suferințele ei și fă-o sănătoasă. Mă rog această rugăciune a credinței peste ea în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Du-te în Numele Domnului.

Doamne, pentru salvarea celui drag al ei. Mă rog ca Tu să-i dai ce cere ea, în Numele lui Isus. Amin. Crede acum, soră, că tu o vei primi, apoi este a ta. Dacă o crezi, aceea trebuie să se împlinească.

Pentru fratele Ted Dudley. Ce ai vrea să-ți facă El, Ted? (Fratele zice: „Să ia astmul de la mine.”) **Să ia astmul de la tine.** Dumnezeu să te binecuvânteze!

Dumnezeule drag, mă rog pentru acest frate scump și pentru cauza oamenilor împovărați. Mă rog ca tu să-i dai eliberarea. El a venit de departe, din Phoenix, Arizona, să ne rugăm pentru el, să stea în acest rând, să asculte mesajul ca să fie încurajat. Doamne, arată ca o mare jertfă. Aceasta este.

Dar și regina din Sud a venit timp de trei luni, pe spatele unei cămile prin deșertul Sahara, să asculte înțelepciunea lui Solomon. Și iată aici este unul mai mare ca Solomon; Duhul Sfânt este aici, unul mai mare decât Solomon.

Doamne, mă rog ca Tu să-l vindeci de această suferință a trupului lui. Acordă-i dorința inimii lui. Lasă-l să umble pe calea care este rânduită pentru el. Fie ca bunătatea lui Dumnezeu să se odihnească peste el.

Cer această binecuvântare pentru fratele meu, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin. Ted, în timp ce te întorci, du-te cu vindecarea, eu ți-o dau. Du-te și primește-o.

Frate George. Aproape fiecare îl cunoaște pe fratele George Wright. Câți își amintesc de povestea lui, când el era pe moarte, de curând? Toți doctorii au trecut pe la el. Trupul lui era așa de umflat de la un cheag de sânge la inimă. Câțiva doctori au renunțat la el. Eu m-am dus să mă rog pentru el. M-am dus afară, în spatele casei, mi-am ridicat mâinile și m-am rugat și m-am rugat. Fratele George era pe moarte. Am fost apoi sus la Lexington, Kentucky, unde o femeie a fost vindecată de cancer. Domnul a venit și mi-a arătat într-o viziune, în dimineața aceea pe la ora cinci. El a zis: „Tu vei da mâna cu fratele George Wright, care va veni sus la Tabernacol și va veni pe *această* stradă să dea mâna cu tine.” Cheagul de sânge l-a părăsit pe fratele George. Și după o lună sau două m-am întors aici. Și el întotdeauna, aproape întotdeauna venea pe *acea* stradă. Dar, în dimineața aceea, el a venit pe *această* stradă, la adunare. Am zis: „Priviți, priviți, priviți! Iată-l că vine, chiar aici, vedeți, exact așa cum mi-a vorbit Domnul.”

Iată-l astăzi, aici. Aceasta a fost cu nouă ani în urmă. („Am avut nouă cheaguri de sânge care au ieșit.”) Nouă cheaguri de sânge care au ieșit cu nouă ani în urmă. Frate George, (Fratele George zice: „Tu mă cunoști, frate Bill. Eu cred.”) Știu că tu crezi. Știu și eu. Am stat de multe ori, în camera ta, în timpul nopții, urmărind și ascultând un mierloi bătrân. Cândva, mai trebuie să vin acolo, frate George. Până atunci, Dumnezeu să fie cu noi. Știu că el o va face atunci: „*Da, chiar dacă umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău. Căci Tu ești cu mine.*” Am avut o viziune aici, nu de mult, când am văzut oamenii aceia bătrâni devenind din nou tineri. În același fel, vă voi vedea cândva.

Tatăl nostru ceresc, acordă-i fratelui nostru dorința inimii lui. Vindecă-l de acest reumatism. El îmbătrânește, Tată. Mă rog ca Tu să-l ajuți. Ajut-o și pe sora Wright, pe mica Edith și pe toată familia lor de acolo de jos, pe sora Hattie, copiii ei, pe toți cei dragi ai lor, fii Tu cu ei, Tată. Răspunde acestei cereri, în timp ce o cer în Numele lui Isus. Amin.

(Fratele George zice: „Voi avea șaptezeci și nouă de ani.”) Șaptezeci și nouă. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Wright, să-ți dea mult mai multe zile. Laudă Domnului.

Frate Daulton, vai, vai! El a fost un frate scump cu mine. Să vă spun ce s-a întâmplat. Soția lui mi-a zis: „El este pe moarte.” Domnul

îi dăduse mai înainte un vis la care a venit și tălmăcirea. Când l-a lovit atacul de inimă, el a stat chiar înaintea lui și a zis: „Eu îl sfidez.” Dumnezeu i-a dat un vis că va fi așa, apoi a venit și tălmăcirea lui. Doctorul s-a gândit că el va muri atunci, dar el este viu și astăzi.

Doamne Isuse, mă rog pentru fratele nostru scump, el a condus o cale lungă, ca să vină în această dimineață, în această adunare. Șoldul lui este dureros. Doamne, chiar ca la un automobil, piesele au început să se uzeze și chiar să cadă. Dar, o, Dumnezeule, fii Tu tăria lui. Tu ești tăria noastră. Leagă acest loc olog al coapsei lui. Leagă fiecare parte slabă, Doamne și acordă-i fratelui nostru scump vindecarea, în timp ce îl binecuvântezi în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Daulton. Așa să fie.

Bine, soră, ce poate face Domnul pentru tine? (Sora vorbește cu fratele Branham.) Este sora Daugherty. Este sora Betty? („Acesta sunt eu.”) Betty, ferice de inima ta! Cine din acest tabernacol nu o cunoaște pe Betty Daugherty? Prima dată când vechea mea slujbă a lucrat, a fost peste această copilă. Câți își amintesc de aceea? Vedeți? (Adunarea zice: „Amin.”)

Betty a avut o boală neurologică. Și ea a fost așa de rău, încât nici nu se mai comporta ca o ființă umană. Niciun doctor nu-i mai putea face ceva. Și eu m-am dus la Saint Louis pentru ea. Adunarea a dat banii de drum și eu am împrumutat paltonul cuiva. A costat unsprezece dolari să merg acolo să mă rog pentru această fetiță. Ea era aproape ca această fetiță care stă chiar aici. Era o fetiță. Și am stat și m-am rugat. Este fratele Daugherty aici? El nu este aici. Și m-am rugat și m-am rugat și m-am rugat. Dar nu puteam ajunge nicăieri. Și în final, când stăteam în mașina fratelui Daugherty, am văzut o viziune despre ceea ce trebuiau ei să facă. Și ea a urmat viziunea chiar așa cum a zis Domnul să o facă. Eu cred că vedenia a fost puțin împotriva gândurilor lor. Dar ea a făcut întocmai așa cum a zis Domnul să facă și a fost vindecată. Când am intrat, am văzut scena exact ca în vedenie. Bunicul Daugherty la un capăt al patului; fratele Daugherty la celălalt. Și, cu o cârpă, mama ștergea fața copilului, mâinile și alte părți. În acest timp, eu m-am rugat: „Tatăl nostru care ești în cer, sfințească-se Numele Tău.”

Iar acum, Betty a fost lovită de cataractă. A trebuit să mă rog pentru ea, cu puțin timp în urmă, în spatele clădirii, la Chataqua.

Betty, dragă, vino mai aproape. Vreau să te țin de mână. Ești oarbă de tot, Betty? (Betty Daugherty zice: „Nu”) Tu poți vedea

lumina zilei și întunericul. Câți ani ai acum, Betty? („Douăzeci și doi.”) Douăzeci și doi. Avea cam șapte sau opt ani, atunci. Soră Daugherty, tu ai avut o lovitură, nu-i așa? Betty, tu știi că eu am crezut întotdeauna că Dumnezeu are să-ți dea ceva să faci. Eu cred că așa a fost cu tine. Și eu cred că dușmanul a făcut acest lucru rău.

Acum, știi ceva, Betty? Dacă aș avea putere să ajung acolo, să iau cataracta aceea și să o trag afară, eu aș face-o. (Sora Betty Daugherty zice: „Da”) Dar eu nu o am.

Dar Betty, ce ți-am zis de prima data, acela-i adevărul; așa cum stau aici cu tine, ca frate și soră în Hristos. Fratele Daugherty, tatăl tău scump, a fost cel mai dulce frate pe care l-am avut cândva, ca și scumpa ta mamă de aici. Am stat în casa voastră și v-ați împărțit mâncarea cu mine și orice ați avut. Ai fost cu mine, ca și cum ai fi fost sora mea. Și nu aș putea fi mai sincer cum aș fi cu Dolores care stă acolo în spate.

Acum, Dumnezeu a promis aceasta, Betty. Tatăl tău este un predicator, tu ai crescut într-o familie în care se rugau pentru bolnavi. Desigur că și pentru tine s-au făcut de multe ori rugăciuni. S-a ajuns într-un punct în care s-a făcut o obișnuință din asta. Într-un fel, noi i-am pierdut valoarea. Vedeți ceea ce vreau să spun? (Sora Betty Daugherty zice: „Amin.”)

Vai, tu ai devenit o fetiță frumoasă și drăguță, Betty. Mi-e rușine să văd ochii tăi mergând așa. Mai este Meda în clădire? Soția mea vrea să te vadă. „Vreau să o vezi pe Betty, ce frumoasă a devenit.” Betty, tu ești o fetiță frumoasă. Întotdeauna ai fost o fată bună.

Acum, sunt unele lucruri care lipsesc în viața ta, Betty. Acum, așa cum un doctor s-ar uita peste trupul tău fizic, aș vrea să mă uit la sufletul tău. L-ai părăsit undeva pe Dumnezeu, Betty? Dacă da, doar spune-i: „Doamne, dacă mă vei lăsa să trec peste aceasta din nou, aș vrea... să o fac altfel.” (Sora Betty Daugherty vorbește cu fratele Branham.)

Este un lucru ciudat. Să ne gândim că este în același fel. Acum, eu nu am știut că sora Betty va fi în această adunare. Dar la primul dar al deosebirii a fost Betty Daugherty. Iat-o, din nou înapoi la această adunare, ca la prima adunare.

Ea a știut chiar atunci despre ce vorbeam. Nu vreau să încep din nou cu darul deosebirii, din cauza rândului aceluia. Dar ea tocmai a zis ceea ce ar fi trebuit să spună chiar acum. Ea a fost umplută cu Duhul Sfânt la Saint Louis. Ca o fată adolescentă, copilă, poate ea a făcut lucruri pe care nu ar fi trebuit să le facă. Dar cine nu a făcut? Cine nu a făcut? Dacă nu

ar fi harul, toți am fi pierduți. Și dacă vreți să vă mărturisiți greșeala, Dumnezeu este drept, să vă ierte greșeala.

Îmi ridic acum credința mea și aduc Doamne, această față la Tine. Îmi pun mâinile mele peste ochiul ei. Mustru această cataractă și cred că Betty ca vedea din nou. Fie ca puterea care a deschis ochii orbului Bartimeu, să-i redea din nou vederea lui Betty, în timp ce fac această rugăciune cu credința care este asupra mea, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Fie ca să dau din nou mâinile cu sora mea, astăzi, mâine, pe undeva pe aici sau oriunde ar putea fi și ochii ei strălucitori să mă vadă și să zică: „Frate Branham pot vedea din nou cum am văzut în zilele de școală.” O crezi, soră Daugherty? (Sora Daugherty zice: „Da.”) Așa va fi.

Doamne, în Numele lui Isus, Fiul lui Dumnezeu acordă-i surorii noastre dorința inimii ei, în timp ce stă pregătită să asculte de Tine. Fie ca Puterea care a vindecat-o pe Betty Daugherty prima dată, să o facă la fel și a doua oară. Fie ca aceeași Putere să o vindece pe sora noastră, în Numele lui Isus. Amin.

Frate. (Fratele vorbește cu fratele Branham.) Fratele nostru vrea să fie salvat. Îl accepți pe Isus Hristos ca Mântuitorul tău personal? („Da”) Crezi că El a murit pentru tine și a înviat din nou? („Da”).

În Numele lui Isus Hristos, fie ca orice dorință de păcat să plece din conștiința acestui om. Fie ca fratele nostru să primească Duhul Sfânt. De acum, să umble într-o viață creștină cu ceilalți creștini, în Numele lui Isus Hristos.

Întoarce-te spre această adunare și spune: „Îl accept pe Isus ca Mântuitorul meu.” (Fratele zice: „Îl accept pe Isus ca Mântuitorul meu.”) El este foarte bucuros că păcatele lui sunt iertate prin Sângele lui Isus Hristos. Aceasta îmi place: „Amin! Amin!” O cură dublă.

În această dimineață, am realizat mai mult prin mesajul pe care l-am avut și prin lucrurile pe care le-am cunoscut în a-mi urma însărcinarea. Am realizat mai mult decât am făcut în ultimii cinci ani, fiindcă am aflat centrul vocii lui Dumnezeu.

Acum, ar putea fi pentru mine un lucru greu să schimb o slujbă cu alta. Dar nu este schimbarea slujbei. Iau aceeași slujbă într-o sferă mai înaltă, aceasta este însărcinarea originală. Celelalte lucruri s-au zidit pe această însărcinare. Acum este timpul. Eu cred, cu toată inima mea, pentru fiecare persoană pentru care m-am rugat. Cred că ei vor fi sănătoși. Cred cu toată dovada care am avut-o. Orice lucru ce l-a arătat Dumnezeu, an de an, despre dovada infailibilă a Bibliei trăind din nou, cum poate

greși aceasta? Ea nu poate greși.

Acum, este doar o singură cale pe care puteți da greș și aceea este ca voi să nu-L credeți. Dacă Isus ar sta aici El Însuși și s-ar ruga pentru voi și v-ar trece prin același act pe care l-am făcut în această dimineață, nu s-ar întâmpla decât dacă ați crede. Fiindcă eu doar Îl reprezint. Eu sunt un păcătos salvat prin har, doar un om cum sunteți și voi, doar o ființă umană. Dar Dumnezeu trebuie să lucreze prin cineva. Și a dovedit-o prin Cuvântul Său. Și El a dovedit-o prin slujbă și prin Îngerul Domnului. Acum depinde de noi ca s-o credem.

Acum, amintiți-vă, aveți credința simplă a unui copil. Dacă a fost o suferință, să nu o mai vedeți. Dacă a fost o boală, ea nu mai este acolo mai departe. Ignorați orice simptom, orice lucru care este contrar cu ceea ce ați cerut. De multe ori copiii care vin la Dumnezeu trebuie să fie încercați. Noi am fost încercați să vedem dacă o să credem sau nu. Veți avea lupte și necazuri. Dar amintiți-vă, noi suntem în marșul nostru spre cer.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu vă iubesc. Și eu, nădăjduiesc cu ajutorul lui Dumnezeu, să mă lase să vă slujesc, ca slujitorul Lui, mulți, mulți ani de acum înainte, aceasta este rugăciunea mea. Rugați-vă pentru mine.

Dumnezeule, Tată, noi dăm drumul celor care trebuie să plece, cu binecuvântarea Ta. Harul Tău să se odihnească peste ei, Îți mulțumim pentru ce ai realizat în această dimineață. În timp ce pornim în sus, Doamne, fie ca noi să urcăm pe fiecare treaptă a scării, până vom ajunge în Împărăția lui Dumnezeu. Dăruiește-ne aceasta, Doamne. Fii cu noi acum. Iartă păcatele noastre și ale celor ce așteaptă acum să fie botezați spre iertarea păcatelor lor, în Numele lui Isus Hristos. Fie ca aceste lucruri să ne fie dăruite!

În seara aceasta, adună-ne din nou, împreună. Fie ca puterea și binecuvântările Tale să fie peste noi și în seara aceasta! Să fie o seară mare în Prezența Ta și cei ce sunt în confuzie, să fie îndreptați. Dăruiește-ne aceasta, Tată, căci Ți-o cerem în Numele lui Isus! Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, în Numele lui Isus Hristos.

Amin.

